

Finform

TA NUMMER:
DET LIVSVIKTIGA SYRET
FINFORMPOKALEN SLUTRESULTAT
GÄSTKRÖNIKA: SARA SAHLIN
EXKLUSIVT I FINFORM: MK TALAR UT

I DETTA NUMMER:

TEMA: NOLLNINGEN
RESEREPORTRAGE FRÅN ISLAND
SUSHIBARSTEST
TRANSFORMER: UPPLÖSNINGEN

NYA TENTATIDER!

FM: 8.30—12.30

EM: 14.00—18.00

CHEFREDAKTÖR OCH
ANSVARIG UTGIVARE
Jens Kabo

EKONOMISKT ANSVARIG
Per Magnusson

REDAKTION
Joakim Hemsle
Klara Insulander Björk
Patrik Sjöoquist
Anders Jonsson
Tommy Hedin
Per Magnusson

FOTOGRAFI
Tommy Hedin

LAYOUT
Sara Sahlin

TYPOGRAFISK RÅDGIVARE
Jonatan Sahlin

WEB & E-MAIL
www.dd.chalmers.se/~finform
finform@dd.chalmers.se

POSTADRESS
Finform
F-teknologsektionen
Focus, CTH
Kemigården 1
412 96 Göteborg

TRYCK
Mediagruppen Intercopy,
Göteborg 2004

Finform är F-sektionens egen tidning. Åsikter och värderingar som uttrycks i en artikel är artikelförfattarens egna och speglar inte inställningen hos redaktionen eller sektionens medlemmar.

För icke beställt material ansvaras ej. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera insänt material.

Eftertryck är förbjudet utan skriftligt tillstånd från redaktionen.

Ledare

Kära läsare

En delvis ny Finformredaktion har tagit över efter Wilhelm och c:o. Vår, eller i alla fall min, vision är att göra en tidning som är informerande, granskande och underhållande. Tanken är att Finform ska fylla den traditionella rollen som sektionstidning, men samtidigt kunna vidga era vyer något. Förhoppningsvis ska vi kunna erbjuda något för alla smaker.

Hur ska vi åstadkomma detta då? Inte genom revolution, utan snarare evolution av den tidning som varit. I detta nummer har vi mest fokuserat på att skapa en enhetligare layout och försökt stärka tidningens informationsaspekt. I mitt tycke är Finform sektionens bästa informationskanal. Viktig information som berör sektio-

nens medlemmar återfinns på de grå F-inform sidorna. Nyheter för i år är SNF:s återkomst och kondenserade sektionmötesprotokoll.

Utöver kursutvärderingarna är det tunt med granskande inslag i det här numret. Vi har gjort en liten uppföljning på årets nollning, samt testat några sushiställen. När det gäller underhållningsbiten erbjuder vi den sedvanliga mixen av korsord, serier, och artiklar av olika seriösitetsgrad.

Om vi når upp till våra höga mål återstår att se. Personligen tycker jag att detta nummer är lite tamt, men vi får se om vi kan hitta lite debattvänliga ämnen längre fram. Trevlig läsning!

Jens Kabo, chefredaktör

4	Ordförandeord
5	Sidan nummer fem
6	Sektionsmötesprotokoll
6	Blodgruppen informerar
8	Redax rekommenderar
10	Tema: Nollning
15	Följetong del 1
18	Korsord
20	Ack Iseland, du sköna
22	Kamikazekocken
24	Fågel, fisk och mittemellan
28	Kultur & Nöje
30	KUF

CTHB

2005-03-03

GÖTEBORG

Ordförandeord

Kära F:are!

Sommaren har som vanligt avslutats, och hösten börjat med den bästa nollningen någonsin. För mig har det varit riktigt kul att få se allt och till viss del medverka ännu en gång. Å mina och sektionens vägnar vill jag ge en stor kram och ett varmt tack till alla som jobbat, fixat och deltagit. Välkommandet av nya studenter är nog en av de traditioner vi kan vara mest stolta över.

Det här ser ut att bli ett spännande, om än turbulent, år! Ska här försöka presentera huvuddragen i det som kommer att hända. Håll i er.

Omorganisationen

Chalmers genomgår en rätt omvälvande omorganisation, och det går fort. Beslutet att genomföra projektet togs i april, och den nya organisationen ska vara igång den första januari nästa år. Möjligheterna till studentinflytande har utnyttjats; representanter från kåren eller teknologsektionerna har suttit med i arbetsgrupper och gjort våra åsikter hörda.

De sektioner vi har idag görs om för att skapa ett större antal storinstitutioner,

centrerade kring sin forskning istället för grundutbildning. Vår kära sektion för Fysik och Teknisk fysik kommer att på något lämpligt sätt delas upp i en Chalmers- och en GU-del. Att två lärosäten samsas i en och samma sektion innebär stora svårigheter för rektor på Chalmers respektive GU att se var pengarna som placeras tar vägen – går de till en GU- eller Chalmersanställd? Man kan se beslutet som ett sätt att öka insynen i organisationen. För den intresserade finns alla dokument och beslut samlade på www.adm.chalmers.se/omorganisation/.

Studievägledning

Ansvar för studievägledningen flyttas från sektionen och kommer nu att ligga under en central administration. Det finns inte längre utrymme att, som hos oss på F, ha en egen studievägledning belägen bekvämt i samma hus. I dagsläget planerar man för tre till sex större studiecentra, som då delas av flera grundutbildningar. Ett förslag är att placera oss tillsammans med Kemihuset, i en lokal som alla har nära till. Vi jobbar för att det här ska lösas så bra som möjligt, med fokus på att närheten till och den personliga kontakten med studievägledning och -administration bevaras.

Bologna-processen

Alla nya F:are börjar en utbildning enligt Bologna-deklarationen, avsedd att standardisera EU:s utbildningar och på så sätt öka utbytet av studenter inom och mellan EU-länder. Det ska bli lättare att jämföra utbildningar i olika länder. Här jobbar vi bl a för att se till att den valfrihet som i det gamla systemet finns för F4 finns kvar även för Bologna-F:are. Än så länge finns heller inga övergångsregler för studenter som tex i dag går i F2 och vill ta studieuppehåll ett år – under vilket system kommer de att läsa när de kommer

tillbaka? Chalmers lägger ut information kring Bologna på chalmersnyheter.chalmers.se/.

Nya lokaler

Till vårterminen byter vi sektionslokaler – ett stenkast norrut från nuvarande Fokus, bredvid ingången till MC2. En lokalgrupp bestående av studenter har arbetat ett par år med att se till att det blir så fint som möjligt, och det verkar inte sämre än att vi kommer att ha Chalmers finaste lokaler. Strax efter jul är det färdigt för oss att flytta in. En flyttfestivalgrupp är satt i arbete för att organisera Chalmers hittills bästa in- och utflyttningskalas. I samma veva kommer vi även att få nya studielokaler, belägna i forskarhuset. Vi har blivit lovade att de ska stå klara någon gång nästa läsperiod.

Rekryteringsgrupp

Styret arbetar med att nystarta den rekryteringsgrupp som ansvarar för att åka på högskolemässor, besöka gymnasier i Göteborg och resten av Sverige och annat för att sprida en så bra bild av F och Chalmers som möjligt. Tidigare har ansvaret till stor del legat på studievägledningen och enskilda teknologer, men vi tror att vi kan vinna mycket på att ge det här hela sektionens stöd. Det är i stort sett bara F som inte har en fast rekryteringsgrupp, vilket vi tror är en stor nackdel. En gemensam kampanj, tillsammans med alla andra F-utbildningar i Sverige, har diskuterats.

Hemsida

En uppdaterat hemsida för F-sektionen är på gång! Här är det tänkt att ge styret, föreningar, studievägledning och andra plats att ge er information. Kurshemsidor och scheman ska också vara lättillgängliga. Mer information kommer.

Lite kort om mig

I samband med att jag får en massa plats i Finform att skriva om viktiga saker, tänkte jag passa på att presentera mig själv. Jag heter Hannes Johnson, 22 år, gillar min nya stereo, att fika, segla, och gå på möten. Mina arbets-

uppgifter kan beskrivas lite svepande som att vara ytterst ansvarig för ni har en så bra tid så möjligt här på F. Jag sitter med i Kårledningsutskottet, KU, tillsammans med alla andra sektionsordföranden, kårordföranden och vice kårordföranden. Det är ett slags forum för informationsutbyte mellan sektioner, för att kunna hitta gemensamma intressen och mål. Just nu görs en undersökning om resursfördelning hos

sektionerna – får en del sektioner större resurser från Chalmers än andra? På E och H får de tex pengar att arvoda sin sektions- och studienämndsordförande, vilket möjliggör för dessa sektioner att få mycket mer arbete gjort och därmed ett större inflytande. I FIR, Fysiks ingenjörsråd, sitter jag tillsammans med två SNF-representanter med och fattar beslut rörande vår utbildning. Slutligen är jag även er representant i sektionsty-

relsen, ej att förväxla med studenternas F-styre, där de stora frågorna kring utbildning, forskning, ekonomi och dylikt för sektionen Fysik och Teknisk Fysik diskuteras.

Det var nog allt för den här gången. Jag, och alla andra i F-styret, tror att det här blir ett riktigt kanonår!

Hannes, ordförande F-styret

Sida nummer fem

Det har gått ett tag sen vi började och vi i SNF börjar komma i ordning med våra sysslor. Till en början var det massor att hålla reda på och fixa, men nu börjar allt bli bra. Vi har haft vårt första cocktailparty, som var mycket välbesökt. Det kom många nollor och all mat och dryck tog slut. Vi delade också ut Guldäpplet då, föreläsarpriset gick till Lennart Lundgren som hade kursen Fysikalisk Elektronik. Patrik Kristiansson, övningsledare i Programmeringsteknik, fick övningsledarpriset. När ni läser detta har vi också haft vårt första BSD, Bakom Stängda Dörrar, där Lars Brink har talat om strängteori.

Mitt namn är Patrik Nyman och jag är ordförande för Studienämnden. Jag är uppvuxen i en liten by utanför Borås, där alla Absolut-flaskor tillverkas. Jag går i tvåan och satt med som årskursrepresentant i SNF när jag gick i ettan.

Under sommaren hände det inte så mycket, förutom att stödundervisning och en extratenta i Mekanik A hölls,

eftersom det var så få godkända i våras. Det blev lyckat och vi från SNF är glada och nöjda över att det var så många som tog till vara på detta tillfälle att klara kursen.

När jag kom tillbaka efter sommaren upptäckte jag en intressant nyhet. Man har gjort om tentamensreglerna och tentamenstiderna. Att ändra tiderna kan tyckas dumt, men det finns säkert en mycket logisk förklaring på det. De nya reglerna kan man hursomhelst komma åt från SNF:s hemsida och tentatiderna är som följer:

Förmiddagstenta: 08.30 – 12.30

Eftermiddagstenta: 14.00 – 18.00

Jag hoppas att ni kommer ihåg det – det är ju förgärligt att komma en kvart för sent till tentan.

Efter sommaren strukturerades också SNF om lite. SNF kommer att väljas två gånger per år istället för en. På luciamötet kommer en vice ordfö-

rande, en sekreterare, en veckobladerist och 0–4 ledamöter att väljas. Vice ordförande som väljs in agerar vice fram till sommaren då den blir ordförande för ett halvår. På valmötet i maj väljs de övriga. Alla väljs in på ett helt år. Detta betyder också att jag bara är ordförande i ett halvår innan min vice ordförande, Anne Ulveland, tar över rodret. Verkar det krångligt? Lugn, det löser vi.

Detta betyder att vi kommer att ha en mindre aspning före Luciamötet och då är ni alla hjärtligt välkomna.

Och kom ihåg, ingen fråga är för stor eller för liten för att tas upp i SNF. Om det är något som är fel eller om du har förslag på förbättringar här på F så dra dig inte för att prata med någon av oss. Vi finns till för dig som teknolog och vi försöker göra vår del i arbetet för en bättre studietid för dig.

Patrik Nyman, ordförande SNF

Sektionsmötet

För dig som inte orkar läsa långa protokoll följer nu ett referat av det viktigaste som togs upp på det senaste sektionensmötet. Observera att detta är kraftigt nerskuret, det fullständiga protokollet finns att läsa på Styrets anslagstavla på Focus samt på www.dd.chalmers.se/~f-styret.

Meddelanden:

Ordförande Hannes berättade vad styret jobbar med för närvarande. Eftersom rekryteringen till sektionen inte skötts så vidare bra finns planer på att dra igång en rekryteringsgrupp. Det finns förslag om omstrukturering av studieadministration och hur denna ska få sina pengar, för F-sektionens del kan detta innebära att vår studieadministration hamnar i Kemihuset vilket Styret försöker motverka. Vi flyttar in i nya sektionslokaler under jullovet.

Farm jobbar vidare med att leta spons. Ett mentorprogram från vår huvudsponsor Vattenfall för F-teknologer är på gång. Farm välkomnar inskickade ideer.

SNF vill förändra kursutvärderingssystemet. En möjlig modell är ett diskussionsbaserat system där man slumpar fram 5–10 kursdeltagare som diskuterar kursen. SNF välkomnar synpunkter. Tentatiderna är ändrade: förmiddag 08.30 och eftermiddag 14.00.

Nya föreningar:

Medlemsföreningar har inte funnits tidigare på F-sektionen men nu startades två nya på mötet. Medlemsförening innebär i korthet en förening med fristående ekonomi som alla chalmerister kan bli medlemmar i. En medlemsförenings styrelse måste dock bestå av F-teknologer.

F-sektionen har nu som första sektion på Chalmers ett eget spex! Andreas Hanning som dragit igång projektet har hämtat mycket inspiration från ett spex i Lund. Planen är ett trearters spex med en tre-rätters middag serverad mellan akterna. Premiären är tänkt att gå av stapeln på nya Focus någon gång i maj. Läs mer på www.dd.chalmers.se/~spexet.

Den andra medlemsföreningen är en sammanslutning av cellister. Spelar du Cello är detta föreningen för dig. Förhoppningsvis kan F-klav bjuda på underhållning vid olika arrangemang på sektionen. Kontakta Balder Linge-gård för mer information.

Budget och sektionsavgift:

Det beslutades att sektionsavgiften ska ligga på 60 kr. Efter hårda budgetdiskussioner fastslogs slutligen årets budget som finns att läsa tillsammans med mötesprotokollet.

Eder tillgivne sekreterare
Martin Nyman

Blod

Ni som har följt Blodgruppens blodgivningstävling i Finforms tidigare nummer vet att Teknisk Fysik vann tävlingen och vid Valborg fick motta ett vandringspris. För de som inte har haft privilegiet att följa tävlingen, till exempel våra nya ettor, tänkte jag berätta lite mer.

Förra året startade den dåvarande redaktionen till Finform en blodgivningstävling i samarbete med Volvo och blodcentralerna i Göteborg. Dess syfte var först och främst att engagera chalmeristen till att ge sitt blod till bättre behövande. Den blev snabbt

mycket populär, till och med så populär att blodcentralerna klagade på att för många kom samtidigt.

Fråga: Men hur fungerar blodgivningstävlingen då?

Svar: Jo, varje gång en chalmerist ger blod eller testar sig på en blodcentral i Göteborg visar denne kärleg och skriver upp sig på en lista. Sektionen som chalmeristen tillhör får sedan poäng därefter; 1 poäng för att testa sig, 3 poäng om Emil ger blod och 4 poäng om Emilia ger. Skillnaden beror på att Emilia inte får ge blod lika ofta som Emil. Givetvis normeras sedan poängen också mot sektionens storlek.

I våras flyttades blodgivningstävlingen ut ur Finforms vård och Blodgruppen bildades. Inte långt därefter, vid Valborg, avslutades årets tävling och som vinnare stod, med marginalerna på sin sida, Teknisk Fysik. F fick

då motta ett vandringspris i form av en tredimensionell projektion av en fyrdimensionell Kleinflaska.

Direkt efter tävlingens avslutande började den om på nytt med nollställt resultat. Den är nu i full gång och F behöver allt stöd som kan uppbringas för att vid nästa Valborg få behålla vandringspriset. Därför är det nu min uppmaning till alla att dra upp ärmen och blöda för sin sektion!

Tomas Björklund,
informationsansvarig Blodgruppen

Blodgruppen består av:
Wilhelm Tunemyr
Sandra Abi-Khalil
Jens Ekengren
Tomas Björklund

BOB THE ANGRY FLOWER: DATING DR. FOTINI MARKOPOULOU -KALAMARA

Med generöst tillstånd av Stephen Notley
www.angryflower.com

Fysicums slum?

Klara
Insulander
Björk

Det inses lätt att Fysicums slum enbart genom revolt kan återställas till den luxuösa flärd som en gång demolerades då man sökte att genom vilda lekar attrahera finansiärer så att den arme termodynamikföreläsaren skulle slippa hungra mer. Den jojo- och slungbolls-turnering som Hannes tyckte var en fenomenal ny idé, urartade omgående.

Laget från Värnamo larvade sig skamlöst på jojo, Ulebäcks lag ämnade lemlästa Bert Karlsson men en skärrad Ian Wachtmeister gavs fotobevis på att så inte skedde. Tidaholmarna ankom till häst. Kraftfulla gnissel lystrades i bushen, ryttarna sågs instorma med batonger och harpun.

Den aningslöse kunden erbjöd Peter leMarc andelar av filmrättigheterna, men den skam Per erfor då han visades i tv med lerig byxbak, nopprig tröja

och orakade polisonger, blev övermäktig.

Till tröst bjöd SNF på en enkel vin- och ostkväll, där dock vid niotiden inkom en herr W. Att denne W tongav återstoden av kvällens muntrationer ansågs ej utgöra en fara, då samtliga förfärdigat sina inluppar. "Se, cirkeln är sluten, månen står i stenbockens bild, och vi sitter åter på min uteservering, där en gång äggost och pudding radades upp", yttrade W, varpå en herr Ek tjöt "Hysh! Ert zodiaktroende svammel gör mig stum av vantro!" "Hmpf!" fnyste W, "Är ni då värdig att bjudas på lunch, Ek?" "Tar ni mig för en idiot! Här tarvas middag minst, era diande snorvalpar", och herr Ek, den siste plausible finansiären kom, illa nog, att fly i en lång, strömlinjeformad gummibåt.

Nu kanske ni tyckte att ovanstående text var synnerligen meningslös och osammanhängande. Det har ni alldeles rätt i, men en annan av denna texts märkvärdiga egenskaper är att om man tittar riktigt noga, så hittar man en massa enheter insmugna i den. Sådär till exempel: "Här ska suPAS, CALle!" Pascal, alltså. Det går nu ut på att hitta så många som möjligt. Inga prefix eller förkortningar förekommer, men väl icke-si-enheter, typ matsked (som dock inte förekommer). Till den förste som mailar in en fullständig lista till finform@dd... på alla i texten förekommande enheter erbjuder Finform naturligtvis ett mycket fint pris! Lycka till!

Redax rekommenderar

Bok Film Skiva

Anders

Röde Orm av Frans G Bengtsson är en roman i vikingamiljö. Många skulle nog tveka inför att läsa en sådan, med tanke på att genren oftast riktar sig till pojkar i grundskolan, och skulle därmed missa denna mustiga och välskrivna skröna, som dessutom har tillräckligt många uppslag till äventyr för den stridsklicklige, men hypokondriska, Orm, för att fylla ett dussin böcker av lägre lödighet. Orm hinner besöka Frankerriket, det muslimska Spanien, Danmark och England samt göra en tur längs de ryska floderna, innan han kan slå sig till ro. Även om språket är något gammaldags, så förhöjer detta närmast stämningen. På det hela taget en njutbar bok.

I *Life of Brian* ger sig Monty Python på Jesus, religiösa dårar, och "frihetskämpar" i en film, helt i linje med deras övriga produktion. Om man mot förmodan inte skulle sett något av denna, så skulle en introduktion till humorn vara i det närmaste omöjlig. Är man i behov av sådan, rekommenderas filmen extra varmt. Annars får väl denna rekommendation närmast ses som ett tips om en film man inte hunnit se/återknyta bekantskapen med eller undvika, beroende på smak.

B-sidor av Kent är den typ av skiva man önskar att fler band skulle kunna ge ut! Kent har länge haft den goda vanan att istället för ett par tröttsamma remixar ha med helt nya alster på sina singlar, och för ett par år sedan hade dessa B-sidor blivit så många att man bestämde sig för att ge ut allihop på en dubbel-cd. På så sätt kan man nu lätt få ett smörgåsbord med alster ur bandets karriär. På det hela taget ett överlägset sätt att släppa ett samlingsalbum.

Alkemisten av Paulo Coelho är en underbar berättelse om den unge färahorden Santiago som ger sig ut på

sitt livs äventyr i jakt på en fantastisk skatt. Alkemisten är en bok om alkemi, kärlek och att våga följa sina drömmar. En bok som fick mig att känna mig upprymd och glad.

Adaptation av Charlie Kaufman är en metafilm om en manusförfattares mödor med att anpassa den tämligen händelselösa boken »Orkidétjuven« till biodeuken. *Adaptation* är en skruvad historia som mer eller mindre slår knut på sig själv. Den leker med en del av de tabun som finns rörande filmskapande - som att inte byta genre eller att skriva in sig själv i handlingen. Underhållande film som kräver en del tanke.

Californication av Red Hot Chili Peppers är en skiva som det tog mig lång tid att verkligen börja gilla. Skivan är ganska spretig; radiovänliga och mer svårtillgängliga spår blandas. Vackra, stillsamma låtar står i kontrast till mer rockiga/punkiga/funkiga. Någon ska ha sagt att *Californication* kan vara en ny *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*, andra ser det som Red Hot Chili Peppers första steg mot att bli mer kommersiella. Hur som helst, en bra platta!

Per

Guds stad är historien om en av Rio de Janeiros kåkstäder. Genom berättaren Bacape får vi följa en mängd olika personer och deras levnadsöden, som skickligt vävs samman till en berättelse som är både rå och gripande. För *Guds stad* är rå, bitvis obehaglig, men det är ändå en nödvändig råhet med tanke på vad filmen vill skildra. Trots detta lyckas regissören göra en otroligt snygg film, som riktigt griper tag i en.

Om man gillar science fiction eller poesi är *Aniara* ett måste, men Harry Martinssons storslagna och vackra rymdepos kan uppskattas av alla. Det är berättelsen om kolonistrymdskeppet *Aniara* som hamnar ur kurs och planlöst driver fram i rymden. I 103 dikter skildras kolonisternas hopp och förtvivlan samt hur de försöker anpassa sig till livet i ett stålhölje i tomheten.

1987 släppte Guns N'Roses skivan *Appetite for destruction*. Den rivstartar direkt med *Welcome to the jungle* och saktar sedan aldrig ner, utan bjuder på låtar som *Paradise City* och *Sweet child o'mine*. Även om Guns N'Roses senare alster är riktigt bra så tycker jag ändå att *Appetite for destruction* ligger snäppet över. Hårdrock när den är som bäst.

Klara

Ganz weit vorne är en acapella skiva av Wise Guys. Precis som med alla andra musikstilar jag tycker om, så tror jag naturligtvis att acapella-musik är omöjlig att inte älska. Denna grupp för dessutom musikstilen till än mer njutbara höjder med stor variation inom stilen och framför allt en frenetisk sångarglädje. Även den som inte behärskar tyska har mycket att njuta av, men naturligtvis är ett svenskt svar något vi ser fram emot med stor förväntan!

Om man har fördomar om tyskar, vilket man naturligtvis har, kan man vara bombsäker på att dessa i själva verket, åtminstone enligt tyskarna själva, egentligen bara gäller Bayern. Filmen *Die Scheinheilige* har undertiteln *Bayern, som det verkligen är*. Lederhosen, Sauerkraut och en lynchbenägen bondpöbel, vad kan man önska mer?

The last continent är ytterligre en av Terry Pratchetts Discworld-böcker. Om man har fördomar om Australien, vilket man inte nödvändigtvis har, så är denna bok nästan outhärdligt rolig,

annars inte skojigare än andra Discworld-böcker, vilket å andra sidan kan vara himla kul det också... För den som trots avsaknad av ovannämnda fördomar vill ha lite extra behållning av boken kan jag avslöja att: ja, australiensare har faktiskt regattor i sina uttorkade floder. Och de använder sig därvid av båtar med hål i botten, genom vilka man kan sticka ut benen för att på så vis driva båten framåt...

Som alla fatiga studenter med framtidsdrömmar så kan man bara komma fram till en sak:

Tommy

Man måste mörda små kryp för att komma fram i världen. Vad vore Napoleons storverk utan några få försumbara mord? Om det nu finns en filosofisk förklaring på detta eller inte så försöker Rodion Romanovitj Raskolnikov ta reda på det. Fjodor Dostojevskijs *Brott och straff* är en klassiker som aldrig blir inaktuell, skriven för ungefär 150 år sedan av en av den tidens största ryska författare.

I mitten på 80-talet kom James Camerons *Aliens* och världen hade då knappt hämtat sig från den skräck som den försattes i 7 år tidigare då världens första(?) alien såg dagens ljus. En splittrad Ripley överlevde första filmen och hon tycks inte göra någonting rätt. Hennes sociala samliv är som en sköld-

paddas tills hon får lukt på lite frätande alienblod. Tillsammans med vältränade marinsoldater så reser Ripley ut tillbaka till yttre rymden för att leta efter okända livsformer. En mångfasetterad film som visar oss alla plan av en rymdresa mot det okända.

Killing Machine av Judas Priest är till synes en av mängden hårdrocksplattor från sent 70-tal tills tredje spåret åker på. I låten Evening Star så visar sångaren Robert Halford hur man sjunger med pungen i kläm. Man behöver inte heller vänta länge för att bli upplyst om hur man spelar stämmor och solon med två elgitarrer och en bas. Allt detta förstärks givetvis av Les Binks otroligt uttrycksfylla trummande och den närheten man får när musiken inte hade börjat överproduceras är makalös. I hårdrocken från 70-talet användes det inte mycket effekter, och det är en av de bättre plattorna från denna nästan bortglömda epok.

Ewok

och en massa B-actions. I *Tattle Tale* får Howell visa upp sina talanger, både som drama- och komediskådespelare. Han spelar Bernard Sprat, en skådespelare som blir svartmålad av sin

Tattle Tale är en underhållande film med C Thomas Howell i huvudrollen. Howell är mest känd för sin roll som Jim Halsey i filmen *Lifstaren*. Hans karriär efter den, har varit filmen *Soul Man*

exfru i hennes bok. Detta leder till att han inte får några jobb. Hela hans liv blir förstört. En tragikomisk film, som är väl värd att se. Försök att se den på TV, eftersom den varken finns på VHS eller DVD.

Westmark trilogy av Lloyd Alexander är en underbar bokserie. Alexander är en av vår tids största fantasyförfattare för ungdomar. Långt innan Rowlings fan-skara föddes, skapade Alexander klassiker som *De trennes bok* och böckerna om Vesper Holly. *Westmark trilogy* är hans enda bokserie som riktar sig till en äldre målgrupp. Serien handlar om kungariket Westmark under en tid av revolution och krig. Fantasy när det är som bäst.

Queen är titeln på Queens första album. Queen är som alla vet tidernas största rockband. De flesta förknippar Queen med låtar som Radio Ga Ga och I want it all. Förvisso bra låtar, men väldigt mainstream. Queens absoluta storhetsperiod var ju under 70-talet. På den här skivan har man underbara låtar som Great king rat av Mercury och tunga låtar som Keep yourself alive av May. Skivan banar vägen för den storhet som skulle komma. Köp, Lyssna och Njut!

Patrik

Örnnästet
Dumma vita män
Easy Rider Soundtrack

NOLLNING

Lögner...

Det var stort, blött, lite pirrigt och fullt med folk, och mitt i centrum stod en naken man med en fisk i handen...

Senare fick folk beskåda ytterligare en atletisk, men något mer påklädd hjälte, som uppflugen på en vit hingst vakade över folk och få. De små vilsna nollorna utsattes sedan under dagen för propaganda och bitska kommentarer i sådan omfattning att flertalet vaknade mitt i natten och skrek: »JAG HAR STÄNGT AV MOBILEN!« De flesta somnade dock utmattade efter en hektisk första dag och hade ingen aning om vad som väntade.

Vad som väntade var en berg-och-dalbanefärd med både upp- och nedförsbackar och några urspårningar.

Första dagarna rörde sig nollningståget i de mest oväntade riktningar och allt man kunde göra var att hålla sig i. Några hann skymta en varningsskylt, när plötsligt spåren störtade rakt mot marken, och en urspårning verkade nära förestående... Första phadderfesten var här...

Under den fortsatta färden kunde man se hockeyklubbors svisca förbi, skurkar som envisades med att hänga Joppe samt självmordsbenägna kossor, samtidigt som integralmonstret flåsade en i nacken och väste på bred skånska om intromattententan.

Åkturen fortsatte vidare med blöta bastukalas, ännu blötare pubbrunda, men blötast av allt var hajkens kanotfärder. Sista nollveckan inleddes sedan starkt med en smurfig phadderohmsits,

som dock knappt kunde mäta sig med nollkampslagets och lådbilslagets prestationer och den känslan av segrers sötma som dessa framkallade.

Som pricken över i:et, som tomtens luva, som svansen på råttan, kom till slut Fysikbalen, förvisso icke på slotet men väl på Odd Fellow, som en hejdundrande final, där nollan äntligen blev nymble*.

Tack alla häftiga före detta nollor. MEN: glöm inte att aspningen till FnollK 2005 gör det möjligt för er och för oss att återuppleva den underbara tiden en gång till.

Réka & Jonatan

* Finform vill här uttrycka sin bestörtning över att detta missförstånd kunnat smyga sig in i en annars välskrivna text, och vill därför passa på att rätta upp det: nymble blir man ju naturligtvis först vid mösspåtagningen.

Foto: FnollK

Dragos granskar sin skock

På balen får NollK-Leif äntligen slappna av och visst ser han väl hyfsat nöjd ut?

Sanningen

Finforms egna Per Magnusson och Anders Jonsson har träffat Réka och Leif ur Fnollk för ett förtroligt samtal.

Hur tycker ni att nollningen funkade överlag?

Leif: Fantastiskt!

Réka: Otroligt bra.

Hade ni något ni ville ändra sen förra årets nollning?

Leif: Ja, vi ändrade mycket. Hockeykalaset ändrade sig rätt ordentligt, vi lade in lite mer aktiviteter. Så att folk var mer interaktiva och inte bara satt och skrek. Quizshowen var också ny.

Réka: Dansövning, Maffiasits... Lanpartyt för sjutton! Vi hade mer aktiviteter på herrkvällen. NollK var med på nollkampen, och vi hade nollhäfv och nollrock samtidigt.

Leif: Ja, nollkampsupplägget var annorlunda och samma dag som nollrocken vilket blev mycket lyckat. Man skulle kunna säga att vi har lagt till en ny dimension.

Några rekommendationer till nästa års Fnollk?

Réka: Det finns jättemycket, lär känna varandra.

Leif: Åk på en resa tillsammans innan nollningen, vi åkte till Finland. Läs vår kontinuitetsbibel.

Réka: Vi skrev ner olika saker vi

har gjort detta per post men vi samlade det till ett ställe. Tex att allt tar mycket längre tid en man tror, och vara tidigt ute med spons.

Leif: Gör så mycket som möjligt innan nollningen, och var kompis med DP och F6.

Det har varit en del diskussioner om de förbud mot vissa inslag under nollningen, så som fuskföreläsning och alkohol de två första dagarna. Vad tycker ni om detta och hur tycker det har efterlevts?

Réka: Anledningen till att det inte har varit någon fuskföreläsning är att folk kan bli skrämde och hoppa av. Det räcker att en person blir rädd, därför har fuskföreläsningen bytts mot en intressaväckande föreläsning, vilket har funkade bra. Alkoholförbudet har funkade bättre än tidigare.

Leif: Det finns en del phaddergrupper som bryter mot det. Så ja, förbudet är bra, och nej, det har inte efterlevts till 100%.

Vad har varit jobbigast under nollningen?

Réka: Sömnbrist. Att alltid vara tillgänglig.

Leif: Att inte snäsa åt sina medarbetare när man är trött, att alltid ha självkontroll.

Réka: Jag håller med Leif, man kommer nära varandra och kan lätt

kom att tänka på, misstag vi gjorde. Tidigare

glömma att vara artig. Det kan också vara svårt att delegera. Det är kul att arra och kan vara svårt att lämna ifrån sig saker.

Given fölifråga; Vad har varit roligast?

Leif: Funderade lite på det, visste nästan att den frågan skulle komma. Men jag tycker nog att första dagen var roligast. För att det var då det var som mest spännade. Man fick se nollorna för första gången, alla förenigar var där och allt funkade så bra.

Réka: Helheten, det var givande att lära känna så många. Det var så mycket jätteskoj, som hajken och spexet.

Vad tycker ni om att det inte har funnits alkoholfria alternativ fullt ut under alla arr, specifikt provhävet?

Réka: Det får stå för DP. Det är synd att det glömts bort. Men jag tycker vi har haft många alkoholfria arr.

Leif: Eftersom provhävet var det enda tycker jag som helhet att det har funkade bra.

Hur tycker ni att phaddrarna har skött sig?

Réka: Överlag väldigt bra. Olika phaddrar har varit mer eller mindre engagerade, vissa grupper har hittat på jättemycket och vissa får man ha lite mer koll på. De som inte trivdes i sin phaddergrupp kunde byta och det var ganska många som gjorde det.

Leif: Instämmer. Phaddrarna har varit snälla och goa.

Något annat ni vill säga Finforms läsare?

Leif: Aspa FnollK!

Réka: Tack alla nollor!

Fullt ös i F:s blåssektion under Nollrocken.

Uppvaknandet

Hur var det egentligen? Hur upplevde nollan nollningen? Daniel Gustafsson berättar.

Vad hade du för förväntning av nollningen?

– Ja, man hade hört en hel del, alltså dåliga grejer om andra nollningar, men när man läst nollmodulen kände

man sig lite bättre. Jag visste ingenting egentligen.

Hur tyckte du nollningen var i förhållande till dina förväntningar?

– Jag tyckte det var skitkul, jättekul. Det var fyra veckor skoj. Sen att man kom efter lite i studierna, det får man ta helt enkelt.

Något du tycker borde varit annorlunda?

– Jag tycker det var bra som det var. Ingenting jag kan komma på på rak hand.

Vad tycker du om förbuden från centralt håll – och hur tycker du de har efterlevts?

– Jag tycker förbuden har efterlevts, vad jag vet och det är vettigt med alkoholförbud de första dagarna. Men jag gjorde lumpen så jag var inte med så mycket i början.

Nollor på uppdrag i Bältesspännareparken

Nollan firar att nollningen är över.

x2

Axel Johansson har också genomlevt spektaklet. Så här ser han på sin nollning.

Vad hade du för förväntning av nollningen?

– Jag hade hört rykten om hur det är på Chalmers. Att det är mycket fylleslag och att folk kan tvingas till saker de inte vill göra. Jag blev varnad innan av en GU-student som sade att jag skulle säga nej till saker jag inte ville vara med på.

Hur tyckte du nollningen var iförhållande till dina förväntningar?

– Det var inte alls det tvång jag hade hört rykten om. Den införlivade mina förväntningar att lära känna mycket nya personer. Vilket jag tror var ett av FnollK:s mål också, att folk ska lära känna varandra.

Något du tycker borde varit annorlunda?

– Jag skulle gärna sett att de haft fuskknollor längre. Det var ungefär samma grupp som var på alla aktiviteter. Det hade varit bra ifall man fått med de andra på åtminstone några fler aktiviteter.

Vad tycker du om förbudet från centralt håll och hur tycker du de har efterlevts?

– Jag märkte ingen alkohol före torsdagen, och jag märkte ingen fuskföreläsning heller. Jag antar att det här med fuskföreläsningen är för att ingen ska hoppa av första dagen. Det är vettigt men jag skulle gärna haft en fuskföreläsning.

FnollK hälsar:

Aspa FnollK 2005!
... soon at a place near you ...

NOLLNING

Per Magnusson & Anders Jonsson

Arbetslös

Klara
Insulander
Björk

Finforms utrikeskorrespondent filosoferar om att söka arbete, vänta samt bjuder på en solskenshistoria.

Det är svårt att känna sig riktigt arbetslös så länge man studerar. Visst har det funnits många långa sommarveckor när man inte haft något jobb, ibland hela sommarlov, men då lever man ändå med den vetskapen, att om inte alltför länge så börjar alltid skolan igen, och man klarar sig fram till dess. Man kan ser till och med fram emot de där härliga tomma veckorna, en skön kontrast mot slitet i skolan. Det finns alltid någonting att hänga upp framtiden på...

Då är det lätt att till och med raljera lite över arbetslösheten. "Jag förstår dem som inte söker jobb, det måste ju vara jätteskönt att gå och vara ledig hela tiden." Men det är ju ändå ganska slappt av dem. Alla måste ju ta sitt samhällsansvar, eller hur? Vi utbildar oss minsann i alla fall; när vi blir stora ska vi jobba jämt, jätteduktigt.

Om man till exempel tar ett sab-

batsår för att åka och vandra i Anderna, och bestämmer sig för att finansiera idén genom att med 0.43 civilingenjörsutbildning åka till –jobba i?– ett land där lågkonjunktur och hög arbetslöshet råder, och vars språk man behärskar sådär lite på en höft, så finns det risk att man får tillfälle att ta en närmare titt på arbetslösheten.

Den är mycket frustrerande kan jag lova. Ni vet hur det går till när man söker jobb; en CV och ett personligt brev ("Personligt", haha.) Man skriver om utbildningar och sociala färdigheter och organisatoriska erfarenheter och ideellt arbete och kvalificerade anställningar. Man sammanfattar hela sin duktighet på ett par sidor, sen läser man igenom det, känner sig förhoppningsvis lite nöjd och stolt, och postar det slutligen till de där företagen som säger sig vara intresserade av unga driftiga människor. OCH SÅ VILL DE INTE HA EN!

Jaja, personalchefens hund dog igår, eller nåt. Man postar till de där andra företagen, som var lite prio två, men ändå. Och man väntar... Vittjar brev-

lådan tre gånger om dagen. Läser ut alla sina böcker. Sliter upp varje kuvert, bara för att hitta standardiserade svar på officiella brevpapper; "Tyvärr har vi just nu ingen möjlighet att..." Hittar på små projekt. Går små promenader. Sätter sig ned och funderar: Vad skulle jag ha gjort för att de skulle vilja ha mig?

I slutänden är det i alla fall tillfälligheter som avgör, jag lovar. För att avsluta den här artikeln lite positivt ska jag berätta min egen solskenshistoria: Jag hade sökt en praktikplats som jag kände mig rysligt okvalificerad till, men ändå. Per mail, eftersom det efterfrågades. Dagen därpå svarade mottagaren att denna praktikplats tyvärr bara kunde tillräddas i Berlin, men att han kan maila sina kollegor på kontoret i Paderborn, där jag bor. "Jättegärna" svarar jag naturligtvis, två timmar efter att han skickat mailet, och dagen därpå ringer en herre från Fraunhofer i Paderborn och hoppas att jag kan träffa honom dagen därefter... Jag vågar tro att han lika gärna hade kunnat sätta upp en lapp på universitetet dagen därpå, och så hade någon annan fått jobbet, men så råkade mailet från Berlin komma just då... och nu sitter jag och skriver Matlabkod mot betalning och är mycket, mycket lycklig.

Ett fall för...

Del 1 i Finforms följetong om gravitationen

Att se professor Mufast komma stormande genom universitetsbibliotekets korridorer strax efter midnatt var för Mitella en syn jämförbar med en religiös uppenbarelse, och Mitella var synnerligen ateistiskt lagd. Detta var skälet till att den annars mycket eftertänksamma flickan handlöst kastade sig ut i korridoren för att beskåda den skenande professorn, och lika handlöst rasade ned genom samma falllucka som denne två sekunder tidigare själv fallit offer för. Han stönade svagt när hennes inte alltför spensliga kroppshydda landade på honom i halvdunklet, fallluckan åstadkom en stroboskopisk effekt när den vaggade tillbaka i stängt läge, ungefär som en saloondörr i en vildavästernfilm, fast vertikalt. Sen blev det mörkt. Mitella funderade ett par ögonblick över skälet till att konstruera en falllucka med möjlighet att öppnas uppåt, men riktade sedan hela sin uppmärksamhet mot den jämrande professorn.

–Oj. Förlåt. Hur gick det? frågade hon skärtrat.

–Åt skogen, fanders... pipsvängen. Usch! kved professorn, som vaggade fram och tillbaka och höll sig om huvudet. Mitella var helt oförberedd på det svaret och stirrade bara handfallet på honom med storögd förtvivlan. Mufast verkade dock inte fästa särskilt stor uppmärksamhet vid hennes närvaro, än mindre vid bristen på adekvat reaktion, utan forsatte sin klagan med händerna uppsträckta mot det svaga ljus som silade in kring luckans kanter, på tok för högt ovanför dem.

–De kommer att få tag på den!

Mitella fortsatte att stirra på honom eftersom det hade fungerat bra hittills, men lät ansiktsuttrycket övergå från förtvivlat till oförstående, eftersom det var precis den vägen hennes känslor tog.

–Boken, grabben, fräste Mufast ilsket i halvmörkret. Boken där hemlig-

heten står. I årtal har jag försökt hitta ett vattentätt bevis för att gravitationen är en naturkraft, som verkar mellan alla kroppar, och är proportionell mot deras massa. Det är en ofattbart enkel och skön teori. Men de vägrar tro på den, och sedan de fick nys om det där med kvantfysiken har de blivit helt otroligt odrägliga. Den sista länken i min beviskedja står i den boken, men utan den boken går det aldrig!

Mitella fortsatte att se taktiskt oförstående ut, även om hon började förstå situationen. Nu verkade han dessutom ha uppfattat hennes ansiktsuttryck, och fortsatte i en mer förklarande ton.

–”Nehej du”, säger de, ”det går inte ihop! Titta här; Kvantfysik – gravitation: Omöjligt!”, säger de, och pekar på sina små skärmar med ränder på och allt vad det är, och visst har de rätt i det där med osäkerheten och alltihop, men det går ändå, säger jag, och vad säger de då? Jo då säger de: ”Vik hädan ohelige”, bränner upp mina böcker, ritar oktagram på golvet och stormar ut och lämnar sin sliskiga rökelselukt efter sig. Vansinne säger jag bara, vansinne!

Mufast hade rest sig upp och stod och hötte med näven mot luckan, och visade i alla fall inga tecken på att vara skadad. Mitella vågade sig på en mycket kort fråga.

– De...?

– De! Örkelisterna! Denna vanvetliga samling dårar! Detta...

Mufast fortsatte sin beskrivning med en lång rad osande eder. Mitella kände till örkelisterna. Det var en sammanslutning av religiösa fanatiker som, förutom att som mer konventionella fanatiker klistra upp plakat med slagord på om nätterna, ytterligare underströk sina teser genom att bränna kalvar på offentliga platser, uppträda i lila heltäckande kåpor och ställa upp i offentliga val. Örkelisternas teser var få men kritiska. Deras hängivna tro på Örkel var ovanlig men inte unik, men

Klara
Insulander
Björk

»ungefär som en saloondörr i en vildavästernfilm, fast vertikalt«

»Titta här; Kvantfysik – gravitation: Omöjligt!«

»underströk sina teser genom att bränna kalvar på offentliga platser«

ä r r a k e n e p l a n e r e. F ö r s ö k k n u r t t e x e m p l e r r a r r f i r r a i r r a p p a i i r r a p p a i i r r a p p a i i r r a p p a i i r r m m o p p i u u b b a n d e r s e n a s d a. F i e r k l i p p i s a r d e r l ä n n g s m i r r e n, s a f o r s r a r d u a r r m m o b i u s b a n d a d d a i r r f i n n u t t i n g s s a k e r r r o t t s a r t

»Det är som ett möbiusband, förklarade hon ivrigt«

deras utifrån denna tro deducerade slutsatser, att jorden var platt och att gravitationen var en effekt som enbart drabbade de som inte var heliga nog att uppstiga till Örkelns himmelska domäner, var definitivt unika och i Mitellas öron skrattretande.

Mufast hade åter sjunkit ihop i en hög på golvet och satt och vaggade fram och tillbaka med händerna på huvudet.

– Vi kanske skulle försöka ta oss ut, föreslog Mitella och försökte ge den olycklige professorn en uppmuntrande blick. Denne tycktes först inte ha hört förslaget, men spratt sedan till och stirrade på henne som om han precis upptäckt hennes närvaro.

– En utmärkt idé pojke, utbrast han och lät uppriktigt imponerad. Mitella ignorerade att han för andra gången kallat henne vid ett manligt tillmäle, borstade av sin dammiga kjol och såg sig omkring.

De befann sig i en gång, vars väggar i båda riktningar försvann i mörkret efter enbart ett fåtal meter utan minsta tillstymmelse till förändring utom möjligen en svag krökning, som om de befann sig i en lång kurva. Inte ens när Mitella lyckats tända eld på den ljusstump som hon burit i sin kjolficka kunde hon se något som påminde om en dörr eller en trappa i någon riktning, så eftersom det tycktes kvitta fullständigt lika bestämde hon sig för en riktning och började gå. Efter ett par steg stannade hon, dels för att vänta in Mufast, som tycktes ha försjunkit i sina egna grubblerier och småsvärande kom stampande efter henne, och dels för att plocka upp en krita som liksom ljusstumpen legat i en ficka och väntat på sin entré.

– Bara så att vi hittar tillbaks, om vi skulle gå vilse, förklarade hon utan att egentligen förvänta sig någon reaktion, satte kritan mot väggen och började gå. Kritan gav ifrån sig ett svagt raspande ljud när den efterlämnade ett tunt rött streck på väggen till vänster om henne. Professorn klampade efter henne, fortfarande muttrande. I övrigt gick de under tystnad.

Gången krökte sig till en början svagt åt vänster, rätade sedan upp sig

och började så småningom att böja av åt höger istället. Om detta skulle inge henne hopp eller inte kunde inte Mitella bestämma sig för. Än så länge hade ingen förändring kunnat skönjas i gångens mycket trista arkitektur; väggarerna var precis lika släta och sjabbigt vitkalkade på båda sidor, och golvet precis lika skrovligt och grått som taket. När hon äntligen fick syn på ett avbrott i monotonin ryckte hon till av överraskning. Professorn hade slutat muttra och stampa nu och stannade bredvid henne.

– En lucka, konstaterade han. I golvet.

Sen fick Mitella syn på det svaga, röda kritstrecket på andra sidan gången och blev först mycket förvirrad, men sedan, eftersom hon var synnerligen kvicktänkt, mycket lättad.

– Vi är tillbaka där vi började! utbrast hon och vände sig mot Mufast med ett triumferande ansiktsuttryck. Professorn stirrade på henne, och nu var det hans tur att anlägga en oförstående min, vilket Mitella iakttog inte helt utan belåtenhet.

– Det är som ett möbiusband*, förklarade hon ivrigt. Gången går i en cirkel, men vrider sig liksom ett halvt varv på vägen. Det är därför som strecket där är på andra väggen, och ... – hon kontrollerade saken en gång med sin spatialförmåga – ... det är därför som luckan är i golvet nu. Mufast såg fortfarande mycket förbryllat på henne, men nu hade även ett uttryck av fasansfull misstanke smugit sig in i hans min.

– Kom nu! fortsatte Mitella själv-säkert. –Nu när vi ju luckan utan problem! Hon grep tag i hans hand och trädde ut på luckan, och professorn, som ändå visste en hel del om gravitation, hann inte delge henne sina tvivel förrän de tillsammans tumlade ut genom luckan och ut i den tomma luften under, eller ovanför, den.

* Möbiusband: se kanten på sidorna 15 och 16!

Äntligen över!

Nollningen är slut och vi i DjungelPatrullen är mycket glada för det. Visst har det varit en angenäm erfarenhet att få sällskapa lite med alla nollor, men vi tror inte att ni alltid förstår hur mödosam och påfrestande nollningen kan vara för en PR/RUST-förening ibland. Men nu när vi äntligen slipper alla de uppgifter och åligganden som DjungelPatrullen har, vill vi gå vidare och försöka se det positiva som livet efter nollningen har att erbjuda.

Nu slipper vi t.ex. att, mot vår egen vilja, dricka alkohol nästan varje dag. Läsk till folket!

Vi slipper vara sociala och festa med nollorna och alla andra chalmester, en riktig lättnad eftersom vi är så blyga. Vi behöver inte längre låtsas att vi har kul hela tiden och tycker om att dricka øhl, vi är egentligen ciderdrinkare allihopa. Numera slipper vi anordna

sådana där stora arrangemang, där folk blir berusade, ogenerade och högljudda, usch! Vi slipper också känna den psykiska pressen av att vi hela tiden ligger i skuggan av de två bättre föreningarna; FjollK och Torsten Med Resten, i vissa kretsar även kända som Fjärt6. Vi slipper också gå runt och låtsas avsky BilNisse vilka vi egentligen beundrar som förebilder och ser som goda medmänniskor. Nu har vi äntligen tid över att städa våra lägenheter, tvätta, och ringa hem till mamma; vi har saknat detta. Nu finns tillfälle att gå på föreläsningar, räkneövningar och sitta kvar länge efter skolan och svettas över matteböckerna. DjungelPatrullen har nu flitigt jobbat ikapp och ligger i fas.

Som ni ser är tillvaron för medlemmarna i DjungelPatrullen mycket bättre efter nollningen och vi hoppas redan nu att nästa års DP kan utarbeta

en plan för att göra nollningen mindre smärtsam, för deras egen skull.

Tyvärr tar inte lidandet slut helt i och med att nollningen är över. Vi måste fortfarande varje vecka anordna en DuP, där vi sorgligt nog sliter ett par studenter från deras studier, och tvingas sälja øhl och god mat till dem. Vi måste olyckligtvis också hålla FOCUS öppet under pubrundan, torsdagen i läsvecka 1, varje läsperiod, suck. Det åligger oss också att onsdagen i tredje läsveckan i varje läsperiod bjuda på gratis hofflor, en maträtt som vi egentligen hyser stark motvilja mot.

Ja, ni förstår, mycket möda och stort besvär, men lite ska det väl kosta för att få chansen att konstant få gå runt i en svart, varm, illaluktande och smutsig overall. Vi vill i alla fall tacka för den här nollningen, vi har inget direkt att klaga på och hoppas att åtminstone ni hade kul!

Djungelpatrullen

En betraktelse om hur andra människor kan ha tänkt, utifrån någon sorts tro att vi lever i den bästa av tänkbara världar och att andra har samma referensramar som jag.

Det är mycket att tänka på när man skapar en logotyp för att sälja in ett nytt varumärke. Det finns mycket att ta hänsyn till för att få precis önskad reaktion hos kunden. Effekter av medvetna och undermedvetna reaktioner på särskilda färger och former och även, inte minst, associationens starka kraft.

Mycket kan vinnas genom att spela på likheten med redan befintliga varumärken. Låta ett annat företag

banan väg och sedan pulsa bakom i dess fotspår.

För att bromsa vulgariseringen av underhållningen och bromsa utvecklingen mot ett gemenare samhälle har teamet bakom ett av höstens nya TV-program, genom att göra anspråk på att dela värderingar med ett sedan länge befäst märke, velat skapa en sym-

bol som ger kunden – i det här fallet tittaren – en välbekant känsla av ... Ja, vad egentligen?

Mina tankar går till gammaldags hem med utedass som töms i skogen. Stora familjer som leyer i en jordnära vardag och efter en dag av idogt arbete samlas runt middagsbordet och genom gott föredöme lär barnen att vara snälla mot sina medmänniskor.

Den samarbetande kvällstidningen har gått ett steg längre och tar upp konkurrensen, skapar samma produkt som det företag TV-programmet så gärna vill förknippas med. Endast ett steg återstår:

Övergången till mjukare papper.

Sara Sahlin

	KÄKADE KÄRLET →	PÅ OCH MEDSÄ- ANTO FÅS FISK PEN →	DEN STEN- ER MAN I GÖRTUR TJURIG	ÖLETS CLAO FÖRR	DEN AV- GÖRS I TRE GRENAR	GÅR, SKÖR, LÄTT	DEAR INTESURA ÖARBORU SPILGGEN →	KÄT OS	HÅD VID 200K BBR, DU DINNÄSIA	STAD VID GENESA- RETS SJÖ	TV SNIFFAR EUKA- LYPTUS	EN DEL AV EN PERIOD →	TV SNIFFAR EUKA- LYPTUS	GÖR OM TILL →	FRAMFR ÖRKE- STE- R →	OFTA AV BETONG SOLDAT- X MINE	PRISSEN ÖTTER I LY 7	TAK- LYFTARE	RIKNING DIN FAVORIT- LEKSÅK	BER OM DEN GÖR I GOD JORD	KAN MAN SITTA PÅ DCH STA ÅR SVART	AV- SETT SORT SKROVJÄL HÄDE KARL- ALFRED?	EN 2,3 ST AVSKED SLÅNGER	DRÅ PÅ SMIL- BANDEU	FÖR FIL- SUGEN? FINNEN M- AN I TRON	THERE IS NO SPOON?	I STRID OCH OTRO
---	-----------------------	---	---	-----------------------	------------------------------------	-----------------------	---	-----------	--	------------------------------------	----------------------------------	-----------------------------	----------------------------------	------------------	--------------------------------	--	----------------------------	-----------------	--------------------------------------	------------------------------------	--	---	--------------------------------	---------------------------	--	--------------------------	---------------------

Ett varv runt Island

Klara
Insulander
Björk

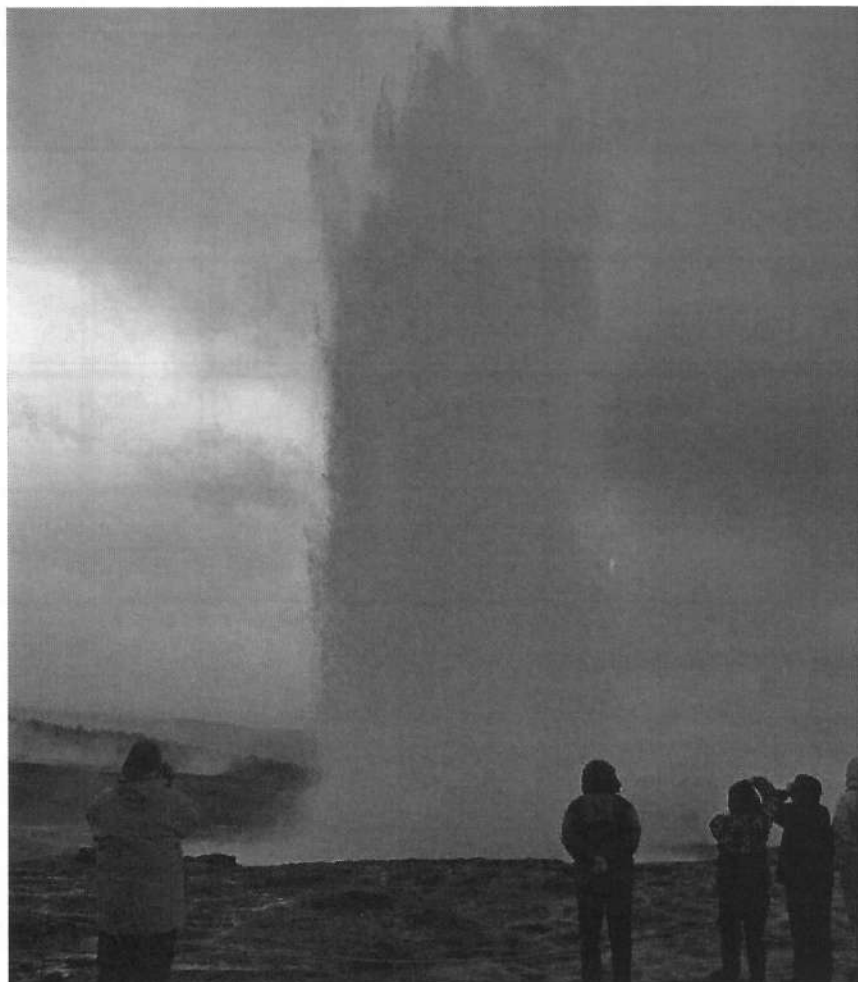
Finforms utrikeskorrespondent, tillika huvudansvarig för Chalmers Sångkörs islandsturne 12-20 juni 2004 rapporterar från densamma.

Vi såg inte en skymt av Island förrän vi praktiskt taget stod på marken. Ön var fullständigt inbäddad i moln, och när vi väl fick syn på den mellan de förbirusande molntrasorna var skillnaden knappt märkbar. Keflaviks internationella flygplats är förlagd till ett stort, platt lavafält, beväxt med grå luddig mossa. Det ser lite ut som om det möglar.

"Vi" är i det här fallet drygt halva Chalmers Sångkör, det vill säga 63 personer, och vår intention att ställa oss lite diskret i ett hörn och vänta på bussen förfelades fullständigt; vi fyllde upp halva ankomsthallen. Island är ett litet land, och proportionerligt. Förresten har det bara 85 % befolkning, enligt en mellanstadiekamrat till mig som hade ett föredrag om landet ifråga. 80 % bor i städerna, 5 % på landsbygden. Lite oväntat.

Till slut uppenbarade sig i alla fall Islands största buss och vår hjälte, busschauffören Rappi—av hans familjenamn, Rafn, vilket uttalas "rapn", inte heller helt väntat—och räddade oss. Vi packade in oss i bussen fortare än någon gång därefter, i det vågrätt piskande regnet. "Jojo" sade Island—korist av isländskt ursprung, därav smeknamnet och auktoriteten att göra dylika uttalanden— "så här kan det fortsätta hela veckan". Jag mindes med viss vända mina egna ord från det första mailutskicket om ljusa sommarnätter, gnistrande vita glaciärer och glittrande vattenfall. Men nu var de hitlurade i alla fall, och 5000 kronor var hade de betalat, så jag tog det som mitt personliga ansvar att det skulle klarna upp.

Dagen därpå påbörjade vi vår färd längs "Motorväg 1", som går hela vägen

runt den lilla ön, utmed kusten. Det kan tyckas lite magstarkt att kalla en väg som bitvis inte ens är asfalterad för motorväg, och en smula överambitiöst att numrera den när det inte finns något som helst utrymme att bygga en till på, men man kanske ändå ska vara imponerad över att den finns. Man fick flera chanser att se bilder av densamma veckad som ett dragspel eller itusliten av en eller annan jordbävning, och av broarna, ihopknycklade som pappersmodeller efter att ha blivit ramade av isberg som kommit flytande

på flodvågor orsakade av vulkanutbrott under glaciärerna. Hade jag gått v vet jag vart jag hade flyttat.

Hur som helst; är man det minsta benägen att uppskatta naturupplevelser, så är ett varv runt ön på nämnda motorväg verkligen att rekommendera. Med några små avstickare kan man se de flesta av Islands berömda sevärdheter. Sen kan man fundera på om orsaken till att de blivit berömda har något med tillgängligheten att göra. Framför allt vattenfall är de stormästare på, både den där breda, maffiga, våldsamma modellen och sådana där

*Vilar i vita skummande vågor
stolt som i sagan, sagornas ö
Länge du höll med ödet en holmgång
fick dock ej falla, segra du fick*

*Vilar i vita skummande vågor
stolt som i sagan, sagornas ö
Herre i höjden, räck henne handen
håll henne uppå yrande våg*

höga, smala, skira slöjor som nästan hinner blåsa bort innan de når marken.

Det faktum att Island ligger mitt på sprickan mellan den nordamerikanska och den eurasiska kontinentalplattan gör sig också påmint på diverse spektakulära sätt. Puttrande lerpölar, fantasi-eggande lavaformationer, sprutande gejsrar och heta badsjöar är de mer turistvänliga. Har aldrig förut känt ett behov av att gå upp och ställa mig på något blåsig ställe för att svalka mig efter ett par minuter i badet.

Sen har vi också möjligheten att hålla ned stora mängder vatten i jorden och få upp det i form av ånga. Behöver man mer energi på Island så är det i princip bara att borra ett hål till. Den som någon gång har känt lite ångest över växthuseffekten, slutförvaringen eller flyttfåglar som krockar med vindkraftverk, frågar sig kanske nu vad man gör när man kan skaffa sig hur mycket miljövänlig energi man vill. Svaret på den frågan är att man im-

porterar väldiga mängder bakelit från Nya Zeeland, utvinnet aluminium ur den och exporterar sedan aluminium till Nya Zeeland. Det allra mest komiska i den affären är att Nya Zeeland också ligger på en kontinentalpricka.

Den som blivit en liten smula sugen på att besöka denna sagornas ö vill jag slutligen ge följande rekommendationer; Icelandexpress(iceandexpress.is) har oftast de lägsta priserna på flygbiljetter. YHT:s vandrarhem (hostel.is) är väldigt bra, tillika Edda Hotels (hoteledda.is) om man frågar efter »sleepingbag accomodation«. Äta ute är löjligt dyrt. Tag med spritkök eller dylikt om du ska campa, vilket är kallt även under högsommaren. På YHT-vandrarhemmen kan man laga mat själv. Vill man offra lite pengar på äventyrligheter som försränning, valskådning, ridning och dylikt kan du titta på exempelvis sporttours.is, hvalaferdir.is eller eldhestar.is. Missa inte Den blå lagunen! Den ligger ungefär mitt emel-

lan flygplatsen Keflavik och Reykjavik, kostar cirka 100 SEK och är alldeles, alldeles underbar.

En gång i livet ska man till Island, så är det bara. Där finns mängder att se och göra som jag inte nämnt här, mycket av historisk och kulturell karaktär, men framför allt måste man någon gång se gejsern Strokkur ögonblicket innan den får utbrott, när vattenytan häver sig som en enda stillastående våg, ytspänningen tycks trotsa alla naturlagar, bara för ett ögonblick, när vågen fylls av gasbubblor och spänns ut som en skimrande ballong av vatten innan den exploderar och skickar upp sitt innanmäte tiotals meter upp i luften. Det måste faktiskt ses.

Foton: Jonathan Högberg

Kamikazekocken

Joakim »Ewok« Hemsle

Inledande matanalys A, för tekniska fysiker med tummen kanske inte precis mitt i handen, men nästan.

Kamikazekocken detta nummer skiljer sig på två sätt från vanliga kamikazekocken. Den första är att det är tre olika maträtter som tillagats, istället för en. Den andra skillnaden är att kamikazekocken har tillagat enkla rätter, för att de, som inte har så stor vana av att laga mat, ska kunna lära sig.

Några kommentarer först. För att tillaga rätterna i artikeln behövs diverse saker, bland annat en stekgryta eller ett stekjärn. Skall man steka kött bör dessa vara i gjutjärn. Teflon ger inte bra resultat. Vid stekning används smör eller olivolja.

Kycklingfilé med ris och vitlökssås

En väldigt viktig sak att tänka på när man tillagar kyckling, är att kyckling kan orsaka salmonella. Om man vill undvika att smittas, så måste man tvätta händerna noggrant och diska redskapen när de har kommit i kontakt med kycklingen. För att vara säker på att det blir tillräckligt rent, så ska vattnet vara så varmt att man bränner sig men inte skällar sig.

Det först som måste göras är att koka riset. Det går åt cirka en deciliter ris per portion. Först hälls riset ner i grytan, sedan vattnet som ska vara lite mer än riset i mängd. Är man smart, så sätter man igång plattan innan man gör ovanstående. När riset börjar koka så sätter man ned plattan så att riset bara puttrar med locket på. När all vätska har kokat bort ska riset vara klart. Provsmaaka riset, är det Al Dente så är det bara att tillsätta lite vatten och fortsätta.

Det går ungefär 100 till 150 gram kycklingfilé per portion. Först skär man upp kycklingfilén i lagom stora bitar. Man kan skära den i tunna strimlor, eller i lite tjockare bitar, beroende

på personliga preferenser. Det är det fina med matlagning, det går nästan inte att göra fel. Stek upp kycklingen i ett stekjärn eller en stekgryta. Visserligen blir kycklingen lite saftigare om den bara är precis färdig, men för säkerhets skull kan man steka den lite längre med tanke på salmonellarisken. Man kan ta reda på om kycklingen är färdig genom att skära i en av de större bitarna. Är den vit och inte rosa, så är kycklingen färdig. Det är alltså säkrast för matgästerna att kocken inte är färgblind.

Nu är det bara ett moment kvar, att tillaga såsen. Det som behövs är ett paket Philadelphiaost, ett paket Crème Fraiche och vitlök. Lämpligt är att hacka en vitlöksklyfta per portion. En deciliter Crème Fraiche och 75 gram Philadelphiaost per portion röres ned i stekjärnet/stekgrytan med kyckling i. Sedan blandas vitlöken och eventuellt andra kryddor i. Det återstående jobbet är bara att röra om såsen medans den puttrar lite.

Såsens smak varierar med smaken på osten man använder. Philadelphiaost, som används i artikeln, ger en mild smak. Crème Bonjour ger en syrligare smak. Den järve F-teknologen testas med Cantadou, som än så länge är ett oprövat kort. Man kan även använda redan kryddad ost istället för att själv krydda.

Spagetti och köttfärssås

En klassisk och lättlagad delikatess med ett vilseledande namn. Namnet antyder att rätten ska göras på köttfärs. Att göra köttfärssås på köttfärs, ger en torr och smakfattig sås. Gör man den å andra sidan på fläskfärs, så blir den både billigare och godare – läs fetare. Det kan rekommenderas att använda blandfärs, som är både nyttigare än fläskfärs och godare än köttfärs.

Många blandar i grönsaker i köttfärssåsen i alla möjliga proportioner. Då huvudingrediensen ska vara kött,

bör man inte använda mer grönsaker än 50 % av köttmängden.

Den första och kanske viktigaste grönsaken att lägga i sin sås är lök. Om man vill ha det så kan man antingen finhacka löken eller grovhacka den. Det går att finhacka med en mixer, eller med en kökskniv. Löken fräses man upp innan man lägger i blandfärsen.

Andra grönsaker man kan tänkas vilja ha i är paprika, svamp eller majs, som skall fräsas upp precis som löken. Om ni tror att någonting annat skulle passa, så passar det förmodligen. Det är bara att experimentera, vana av det behövs inför expfysen.

Om man vill förhöja köttfärssåsen med kött, så är bacon en utmärkt råvara. Baconet skärs i smala strimlor och steks innan man eventuellt fräses upp lök i flottet från baconet.

Efter det så tillsätter man färsen. Den sönderdelar man och rör om med en träslev. Man bryner färsen tills den är färdiglagad. Man kan i princip inte överlaga köttfärs. Man har hög värme i början för att gå ner till låg värme på slutet.

Gör man fyra till fem portioner köttfärssås, så är det lagom med en två deciliter burk Crème Fraiche. Det är bara att röra ner den och sedan är såsen i princip klar. Ketchup eller tomatpuré är en väldigt användbar såsingrediens i det här sammanhanget. Om man föredrar krossade tomater, är det också en möjlighet. Det är väldigt viktigt för smaken och gör nästan hela upplevelsen. Om man vill ha lite sötare och starkare smak på såsen, så kan man hälla i sweet chilisås. Än en gång är det här ett lämpligt tillfälle att öva sig inför expfysen. Möjligheterna att förgylla sin smakupplevelse är många, vitlök, svartpeppar, cayennepeppar eller varför inte dragon.

Till fem portioner är det lagom med 500 gram färs och ett 140-gramspaket bacon.

Till köttfärsen kokar man sedan spagetti, ungefär 100 till 150 gram per

portion. Vattenmängden skall inte bara täcka spagettin, den skall även gå en bit över. Ta inte för mycket, eftersom det tar väldigt lång tid att värma vattnet på en elspis ($4.18 \text{ J}/(\text{kg}\cdot\text{K})$). Det är inte alla som har tillgång till en sådan modernitet som en gasspis, som det ju vore trevligt om vi hade på Focus.

Potatis och köttbullar med brunsås och lingon

Som första steg, så skalar man potatisen. Det är inte alltid man gör det. Nästa steg är att skära den i lämpliga bitar. Alla bitarna bör vara ungefär lika stora – det har med termodynamik att göra och är inte av estetiska skäl. Ju mindre bitar, desto kortare tid att koka, återigen en termodynamiksak.

Potatisbitarna läggs i en kastrull – ett annat ord för gryta. De skall precis täckas med vatten, elspisproblemet igen. Plattan sätts igång och vattnet får koka upp. I det här skedet kan man inte gå in i ett annat rum och titta på tv, eftersom man måste passa grytan så att det inte kokar över. När vattnet börjar koka är det dags att sätta ned plattan så att det sjuder, dvs nästan kokar. Locket får ligga på så att varmet bevaras i grytan. Även nu måste grytan bevakas.

När är då potatisen färdig? När potatisen har kokat sönder är den definitivt färdig, den går att äta men är

Kamikazekocken i en risig situation.

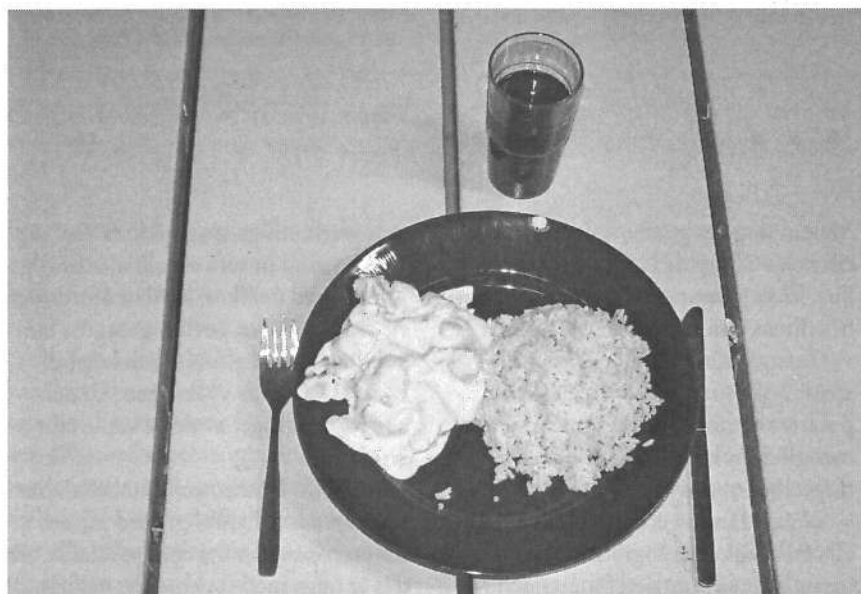
inte aptitlig. Bästa sättet att ta reda på om potatisen är färdig, är att känna på den. Om någon skulle få för sig att göra det med fingrarna är det bara att hämta ut dumvästen. Att känna på potatisen gör man med en gaffel eller ett sylvasst metallföremål, lämpligen en passare. Känns potatisen som ett äpple så är den inte färdig. Det ska inte vara något motstånd när potatisen är färdig.

Om man ska köpa färdiga köttbullar, är det lämpligt att köpa sådana som butiken gör själva. Dessa är godare

än de flesta färdigfabrikat. Att tillaga färdiga köttbullar är enkelt, det är bara att steka på ett stekjärn och sedan är det klart.

Till såsen använder man cirka en deciliter mjölk och en halv matsked vetemjöl per portion. Metoden som används här för att reda såsen kallas toppredning. Man tar ett glas med cirka en halv deciliter mjölk och vetemjölet och rör om tills blandningen är klimpfri. Resten av mjölken kokas upp tillsammans med stekskyn från köttbullarna. Detta för att ge färg och smak till såsen. Vitpeppar är en lämplig krydda för såser. Grytan tas sedan bort från den varma plattan och redningen tillsätts i en fin stråle, samtidigt som såsen omröres med en träslev. Såsen får sedan koka upp under omrörning och fortsätta koka i ytterligare två till tre minuter.

Slutkommentarer: Matlagningen planeras så att allting är färdigt samtidigt. Man steker köttbullarna och gör såsen samtidigt som potatisen kokar. Det där med tidsplanering är en sådan sak som man lär sig av erfarenhet. För de läsare som tycker att det är grönsaksfattigt i den här artikeln, så gäller det bara att läsa senare artiklar där detta tas upp.

Mera mat...

Sara Sahlin

Hör du till de som inte vågat sig bortanför Gibraltargatan? Inget ont i det – det är en hård och farlig värld därute, men är det dags att ta steget ut ur baguetteträsket? Låt mig ge dig en hjälpande hand!

På den här skolan är vi enligt standard-schemat välsignade med en lunchrast som är en och en halv timme lång. Det är nästan oförskämt lyxigt. Ändå har jag märkt att det är relativt få som utnyttjar detta till att äta en lång lunch. Så jag tänkte föreslå lunchrestauranger på nåbart avstånd. Först ut är Rökeriet.

Rökeriet är en av flera matställen i Saluhallen Briggen som ligger på Nordhemsgatan 28. Lättaste sättet att ta sig dit är att hoppa på 6:an mot Länsmansgården. Kliv av vagnen efter 7 tidtabellsminuter då den stannar vid Prinsgatan.

Är det fint väder rekommenderar jag annars att promenera, vilket tar runt en halvtimme.

Det går ungefär på ett ut om man – promenerar ner till Vasagatan och

vidare genom Haga

– följer spårvagnsspåren över Sahl-grenska till Linneplatsen och sedan nerför Linnegatan eller

– från Landala torg sneddar genom Annedal, korsar Övre Husargatan och efter att ha passerat Skansen Kronan hittar ut på Linnegatan.

Det tredje alternativet kan ta längre tid eftersom möjligheterna att gå vilse är fler. Det är inget som rekommenderas den som har svårt att orientera sig. Som kompensation utgör den vägen, även om du går vilse, en trevlig rundvandring i centrala Göteborgs finaste områden.

Från hållplatsen Prinsgatan går man sedan neråt – norrut, bort från Linneplatsen, mot Järntorget, med solen i ryggen – svänger in till vänster nedanför Hagabion och sedan neråt höger igen efter ett kvarter. Saluhallen Briggen ligger då på höger sida och har en stor flagga ovanför portarna.

I saluhallen Briggen ligger som sagt ett par olika restauranger och kaféer. Idag provar vi Rökeriet.

Till att börja med ingår sallad och

bröd i alla rätter och från menyn är det svårt att välja: Spenatpaj med rökt lax och romsås, paella med en massa olika godis i och aioli, fisksoppa med vitlöksbröd. Salladsbuffen är inte stor men god och riktigt fräsch. Deras specialitet är fisk och skaldjur men de har även andra rätter, t ex pasta med kyckling och pesto. Vill du köpa mat att ta med så varför inte en räk- eller makrillstrut?

Sommartid kan man sitta ute på den vid lunchtid solbelysta trottoaren och njuta av atmosfären. Gatan är lugn och de flesta som passerar gör det till fots, mitt i gatan. Faller inte det på läppen finns det bord i saluhallens gång men där riskerar det att bli lite springigt just vid lunch. Rökeriet har också som tredje alternativ inrett ett avskilt skrymsle i en mysig, inte överdriven bohusfiskarmiljö.

De har rutin på lunchanstormningar och man får sin mat fortare än man hinner säga – än mindre ta – sallad.

Lunchpris: 59 – 65 kr.

Strut: 45 kr.

... dryck ...

F6

–Lite mer socker! ropade Johan. Stämningen var glad och uppsluppen. Hade man tittat ner i den spann runt vilken hela fysiksektionens sexmästeri stod samlat hade man förstått varför.

Det började någon gång under nollningen med att Niklas kom till snusket med ett recept. Inte ett recept på bullar, mat eller kakor – utan på riktig, härlig glögg. Receptet föll tyvärr i glömska.

Men så slog det göteborgska regnrusket till och F6 började längta efter tända ljus, lucia, tärnor och ... glögg! Nu tän-des flitens lampa i snusket. Frågorna var många: Kan man jäsa i en vanlig spann? Ska man verkligen ha skivad potatis i blandningen? Hur stark kommer glöggen att bli? Ska vi göra tio, tjuo eller trettio liter?

Nåja. Härom veckan var det i alla fall dags. Alla ingredienser var insamlade, så även den för årstiden

svåröverkomliga svagdrickan. Det såg för en stund ut som ett alldeles vanligt julbak med nejlikor, kardemumma och russin på bordet. Men ingenstans fanns skinkan, gammelfarfar och köttbul-larna. Där fanns visserligen jäst och socker men inget av detta var till för bak.

– Nej du Niklas, enligt tabellen här har vi redan tillräckligt med socker, noterar Stattin, F6:s egen specialist. Att det är noga med sockret, det vet han.

... och sushi

Jens Ekengren & Johan Sjöholm

Resturang: Tempu

Adress: Achebergsgatan 26

Lunchtider: 11 – 15

Innehåll: 5 maki, 1 laxbit, 1 tonfisk, 1 dubbelräka, 1 mussla, 1 ål, 2 svärdfisk-bitar, 1 okänd vit fisk. Dricka ingår.

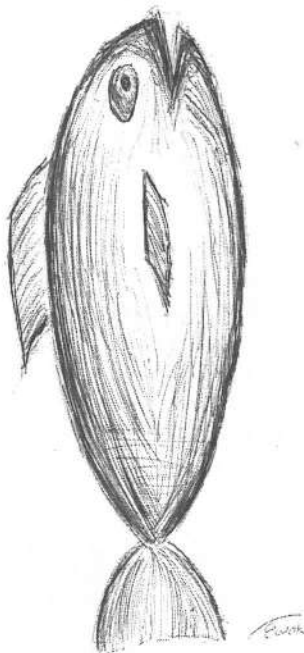
Pris: 89 kr för bitar

Betyg	0-5
Prisvärdhet	3
Tillgänglighet	4
Service	2
Utseende	5
Pinnar och förpackning	2
Fisk	4
Ris	3
Tillbehör	5
Misosoppa	0
Smak	4
Totalpoäng	32/50
Betyg	4

Snygg uppläggning med en massa finesser såsom saffransås på tonfisken och dressing på musslan. Variationen på fiskarna var riktigt bra men drogs ned något av crabstick-biten i maki-rullarna, som kändes billig. Riset, kan vi tillägga, kändes en aning smaklöst, men hade bra konsistens. Soyan, wasabin och garin hade lagom styrka.

När vi var där kom vi uppenbarligen i någon form av lunchrush som gjorde att den redan småskaliga restaurangen kändes bra trång men har man tid att vänta lite så väger nog maten upp eventuellt obehag.

I övrigt var maten riktigt god och det är endast priset och avsaknad av misosoppa till hämtlunchen som gör att vi inte kan ge maxbetyg.

Resturang: Shogun

Adress: Viktor Rydbergsgatan 42

Lunchtider: 11.30 – 15.00

Innehåll: 2 laxbitar, 2 musslor, 1 omelett, 1 räka, 3 maki, 2 inv-maki, misosoppa

Pris: 60 kr

Betyg	0-5
Prisvärdhet	2
Tillgänglighet	4
Service	4
Utseende	4
Pinnar och förpackning	4
Fisk	3
Ris	1
Tillbehör	0
Misosoppa	2
Smak	0
Totalpoäng	24/50
Betyg	3

Kinesisk soja saboterar sushismaken, riset var torrt och smaklöst och ingefäran var trög och skarp i smaken. Närheten till Chalmers drar upp omdömet. De fina lokalerna, servicen och den snygga uppläggnigen ger förväntningar som maten tyvärr inte lever upp till. Limes godkänd.

För mycket och glöggen blir sötslig och odrickbar. För lite och glöggen blir svag – och odrickbar. Även de andra råvarorna måste behandlas noggrant. Spritchefen separerade med varsam hand varje russin från de andra, sexreteraren skar lövtunna blad av ingefära och Øhlchefen presenterade stolt de kardemummakärnor han odlat och torkat själv. Spritchefen förklarade ivrigt alla tillverkningens steg. Det märktes att han var stolt. Även om det pratas

om att jäsa andra drycker såsom mjöd och cider är det ändå glöggjäsnigen som ligger F6 varmast om hjärtat.

– Jag rekommenderar alla att jäsa egen glögg!, utbrister spritchefen djärvt.

Plötsligt sänkte sig en stor tystnad över de församlade. Under sexmästarens ledning och spritchefens överseende hade de första torrvarorna lagts i jäskärlet. Återstoden lades i och täcktes med skummande svagdricka. Hela härligheten rördes om, sockerhalten

mättes och kärlet förseglades. Sexmästaren tog högtidligt upp en penna och skrev med stora svarta bokstäver på kärlet: »Förseglad den 8:e september 2004, kl 16.23.«

Även om F6-glöggen är ung har icke färdigjasta prover cirkulerat i landets glögg-kretsar:

– Sött och väldoftande men med en sju-jävlare stake. Precis som F6! säger Ria Wägner.

En F:are går vilse

Görel Wranne

Trodde du det var hårt att studera på Chalmers? Vänta tills du hört om de kval Finforms GU-infiltrator hann genomlida långt innan någon ens nämnde ordet tentavecka.

Det tog mig nästan två år på Chalmers att inse det: Jag är inte en matematiker. Omtentorna började hopa sig som svarta moln på en annars klarblå himmel, och ångesten - mest i form av rädsla för vad CSN skulle säga om mina futtiga poäng - hade fått ett ordentligt fäste någonstans i magtrakten. Med en stor portion rädsla - tänk om jag inser att jag inte borde gå på F, då har jag ju haft fel hela tiden - beslöt jag mig för ett sabbatsår och sökte till GU. Litteraturvetenskap grundkurs 20P. Att ta emot antagningsbesked och meddela studieexpeditionen mitt beslut var lätt surrealistiskt. Att gå på F, vara F:are, ha svart overall och dyrka Fantomen har på något sätt blivit en del av min identitet under de senaste åren. Så också att tillbringa halva dygnet i fysikhuset, värma lunchen på Focus, samt att köpa kaffe och godis i selectaautomaterna för att överleva på kvällarna. F-huset är mitt andra hem. Mina vänner är som min familj.

Augusti kom med en sista chans till upphämtning av några av årets U. Jag fick papper där det stod att jag var intagen och välkommen till GU. Allt jag behövde göra nu var att betala kåravgift till FFS (Filosofiska Fakultetens Studentkår) samt registrera mig på institutionen för Litteraturvetenskap. Kåravgiften gick att betala fram till den fjärde oktober. Första föreläsningen hölls den tredje oktober. Med dessa datum lagda på minnet återgick jag till Reglertekniken och Fourieranalysen, trygg i vetenskapen om att jag kunde ta omtentorna först och ta tag i pappersarbetet för hösten

när tentorna var över. Tänk så fel jag hade. En bit in i tentaveckan insåg jag att jag eventuellt borde ansöka om studiemedel för hösten, och för att kunna göra detta började jag rota i min tentastökiga lägenhet efter mitt antagningsbesked. Tillsammans med det fanns också pappren från universitetet. Nöjd över att det nu endast låg en tenta mellan mig och sabbatsåret bläddrade jag igenom informationen. Så fick jag syn på något som gjorde mig alldeles kall inuti: På ett av papperna läste jag orden: [fet]Denna anmälan skall vara expeditionen till handa senast måndagen den 23/8 klockan 12:00. Annars går din plats till annan sökande. [/fet] Det var redan onsdagen därefter! Faan! Jag trodde att man skulle betala kåravgiften innan man registrerade sig och eftersom kåravgiften inte behövde vara betalad än på ett tag hade jag ju varit säker på... Jävla skit! Förbannade jävla värld! Varför just jag?

Jag slängde mig på cykeln för att åka ner till Humanisten, beredd att göra vad som helst för att få bli registrerad! Med gråten som en klump i magen och andan i halsen, rödflammig i hela ansiktet och så stressad att jag skakade, hittade jag till slut till expeditionen på litteraturvetenskap. En äldre dam med vänligt utseende tog emot mig. "Eh... hej" fick jag fram "jagskulleharegistreratmigmenjagsågingintepappretochjag-troddemanskullebetalaförstochdetkanmanjugöraendatillioktober" kom det sedan, i ett enda andetag. "Vilken kurs har du sökt till?" frågade hon. Jag såg frågande på henne. "Eh... eh... kommerintehåg vänta" klämde jag fram, och rev med skakande händer fram pappret ur ryggsäcken. "Då har du tur." sa hon "Vi ska gå igenom papperna i eftermiddag, och sedan kalla reserverna. Du kan lägga din lapp i högen här".

Ibland har man mer tur än vad man riktigt förtjänar. En vecka senare

började skolan. Jag föstes in i en föreläsningssal tillsammans med sjuttio andra, mest tjejer. Vi fick lyssna på studierektor och studievägledare och delades in i grupper om tjuugo. En kille från kåren kom och pratade en massa stora, välljudande ord i långa meningar om fullständigt abstrakta saker och det enda jag egentligen förstod var att han tyckte att kåren var bra och att man skulle engagera sig. Jag har starka misstankar om att det var fler än jag som inte förstod hela innebörden, om han ens gjorde det själv. Jag gick hem den dagen med en enda mening ringande i öronen: "Litteraturvetenskap är ingen exakt vetenskap, det finns inget rätt eller fel."

Nu går jag i skolan sex timmar i veckan och resten av tiden sitter jag hemma och läser böcker, eller är bara ledig. På lektionerna är vi färre än en genomsnittlig gymnasieklass. Det är trevligt att lära sig under diskussionssartade former. Klasskamraterna är humanister. Många är flickor som har pluggat franska. Jag känner mig lite vilse bland all skönlitteratur och mäniskor jag aldrig annars skulle träffa. På Chalmers är jag klart mer hemma. Jag är lite besviken över att mina fördomar om hur det är att läsa på GU hittills har besannats. Vi får väl se. Men en sak är säker: Jag har inte känt mig såhär smart sedan jag slutade gymnasiet.

Chalmers Karateklubb

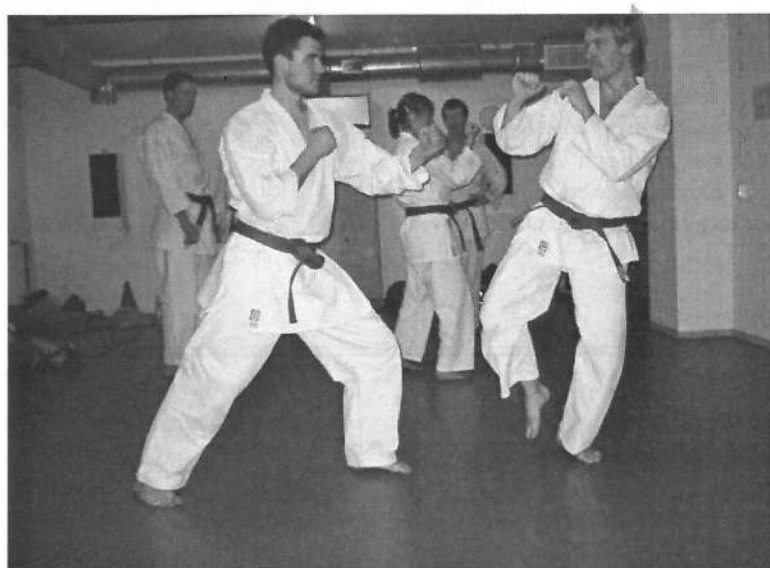
Tommy Hedin

Finforms egen fotograf Tommy Hedin sparkar loss med Chalmers karateklubb.

Varför inte kombinera fysisk träning och kondition med självförsvar och kroppskontroll? Chalmers Karateklubb har ungefär hundra medlemmar i olika åldrar och med olika färdigheter. Klubben har väl en majoritet med killar men även ett tjug tjejer som gillar sparkar och slag. Vill man börja träna karate så har man möjligheten till två härliga kvällar i veckan, tisdag och torsdag 19.15 – 21.00 i kårhusets gymnasal. De som tränat ett tag får gärna komma måndag och fredag också, för att träna med de gamla rävarna som har koll på sina saker.

Är man inte särskilt sugen på att börja träna karate så vet man kanske inte riktigt vad det innebär. För det första så innebär det inget tvång att vara där två gånger i veckan, speciellt svårt kan det blir det förstås vid tentatider. Då kan man tänka att det kanske är bäst att låta bli helt, och då har man tänkt fel. Ett avbrott i studierna med full koncentration på sin kroppskontroll och den fysiska ansträngningen skapar en oas i tentapluggandet och dagen efter ger ett dubbelt så effektivt pluggande. Man kan kort säga att det är en investering för sina framtida studier.

Inför varje termin sker nyantagning där alla nybörjarna tillsammans kan lära sig grunderna i karate och en terminsavgift på 500 spänn betalas. Om man nu trots allt inte tycker om att träna under hela sin fritid så får man förstås som medlem gärna hänga med på alla fester och bowlingkvällar som klubben anordnar för de sina. Så vad väntar du på? Har du några frågor så skicka gärna ett mail till Tommy (tomhed@dd...).

Tom Lehrer

Joakim »Ewok« Hemsle

Vad är underhållning? Är det en överagerande skådespelare som sysslar med kiss och bajshumor? Är det kanske en amerikansk matematiklärare som skrev låtar under 50–60 talet?

Som sextonåring kom Tom Lehrer till Harvard för att studera matematik. Efter bara tre år hade tagit en master. Fram till 1953 höll han på och doktorerade. Han har till och från under sitt liv arbetat som lärare. Det han är känd för är inte sina bedrifter inom matema-

tik, utan de bedrifter han gjorde inom området musik.

Han pressade själv skivan *Songs by Tom Lehrer* i 400 exemplar. Den sålde han till andra Harvardstudenter, som när de åkte hem över jullov spred över hela landet. Som herpes, som Tom Lehrer själv beskrev det. Då efterfrågan ökade fick skivan tryckas på nytt. Den såldes totalt i 350 000 exemplar.

Tom Lehrer skrev satiriska låtar som ofta var politiska. En sådan låt är *We Will All Go Together When We Go* som handlar om den dagen då atombomben

faller. Att den mörka texten sjöngs på ett glatt och uppsluppet sätt bidrog till att folk drog på mungiporna. En annan underbar Lehrer-klassiker är *It Makes A Fellow Proud To Be A Soldier* som knappast är positivt inställd till armén. Även om många av Lehrers låtar var politiska, så lät han aldrig det politiska ta överhanden. Något som många av dagens politiska satirister skulle kunna lära sig av Tom Lehrer.

Som matematiker, skrev han även låtar, som bäst uppskattas om man har tillräckliga naturvetenskapliga kunskaper. Några sådana låtar är *The Elements* och *There's A Delta For Every Epsilon*.

Kuriosa: Det var Tom Lehrer som översatte *Trollkarlen från Oz* till latin.

Lars Ekborg

Joakim »Ewok« Hemsle

När jag sade till folk att jag skulle skriva en liten artikel om Lars Ekborg, fick till svar: Vem? Att besvara den frågan är svårt.

Lars Ekborg föddes på svenska flaggens dag 1926 i Uppsala. Endast 43 år senare dog han i cancer. Under sitt korta liv, fann han vägen till hela svenska folkets hjärtan. Han var en stor skådespelare och underhållare. Som skådespelare är han mest ihågkommen för sina roller i filmerna *Sommaren med Monika*, *Sängkammartjuven* och "Att angöra en brygga". Ekborg hade ett tonårsaktigt ansikte som bevarades genom hela livet.

Som revyartist, har Ekborg medverkat i klassiska sketcher som *Bunta ihop dom*, *Grynkorv* och *Skattkamarön*. Många av sketcherna är tidlösa, även om de är skrivna om den dåvarande samtiden. Alla som någon gång har kört bil i en storstad är nog övertygade att trafikplaneringen sker på samma sätt som *Förälskade i Stockholmstrafiken*. Sketchen *Prestige* som handlar om en familj som inte har någon tv skulle idag kunna handla om folk utan dator eller mobiltelefon.

Lars Ekborg sjöng även ett antal av Tom Lehrers låtar på svenska. Översättningar är nära originalen i både takt och innehåll.

Kuriosa: Dan och Anders Ekborg är Lars Ekborgs söner och är idag två av Sveriges största skådespelare. De är båda karismatiska, precis som deras far.

Kit Walker

Sara Sahlin

Entrén till doktor Axels djungel-sjukhus pryds av fyra korslagda sablar inskrivna i en cirkel.

När djungelfolken passerar in mellan grindstolparna sänker sig ett lugn över dem i och med vetskapen att ondskans

nemesis vakar över sjukhusområdet. De som hade oärliga avsikter kommer snabbt på andra tankar då de uppmärksammas på att platsen står under den vandrande vålnadens beskydd.

Inte heller de som ser symbolen för första gången brukar passera den utan eftertanke. En stilla undran över vad

Den hemlighetsfulla ön

Anders Jonsson

Fem män och en hund, strandsatta på en öde ö i Stilla Havet, med två fickur och en tändsticka som enda ägodelar. Nix, det är icke en ny omgång av Robinson.

Det är början av *Den hemlighetsfulla ön* av Jules Verne, och de fem männen lyckas förvalta sina ägodelar på ett sätt som får deltagarna i Robinson att framstå som om de vore kvar på dagisnivå – fast det klarar de ju å andra sidan av utmärkt själva.

Dessa fem män-ingenjör Cyrus Smith, journalisten Gideon Spilett, Matrosen Pencroff, ingenjör Smiths tjänare Nab samt ynglingen Harbert-som efter att tillfångatagits och internerats i den belägrade staden Richmond under amerikanska inbördeskriget och lyckats fly i luftballong, finner sig till slut i den prekära situationen att deras ballong läcker gas mitt över Stilla havet. Som tidigare antytts lyckas de till slut rädda sig iland på en ö, men till ett högt pris- alla ägodelar har kastats överbord, och ingenjör Smith har spolats överbord i sista stund.

Som genom ett under återfinns hann dock snart helbrädda, varpå Vernes normala entusiasm för naturvetenskapen finner ett naturligt utlopp. Det tar inte lång tid innan han gjort upp en eld för att ersätta den som sprang ur den enda tändstickan men dränktes under en storm, och strax efter det

utbildar han sina olyckskamrater i tegelslageri för att kunna uppföra byggnader. Det visar sig dock inte nödvändigt att använda sig av denna konst för att uppföra ett boningshus, då man istället skulle kunna få ett sådant nästan gratis, om blott man kunde spränga bort ett stycke urberg. På ett sätt som skulle få MacGyver att bli grön av avund skaffar sig då ingenjören sig nitroglycerin från följande ingredienser: Dugongfett, svavelkisel, salpeter, kalk, samt tång. Resultatet av sprängningen blev lyckat, och de fem kan till sin glädje flytta in i en stor grotta, även om detta ord antyder ett mer primitivt förhållande än vad som faktiskt var fallet.

När olycksbröderna sålunda är installerade i ett gott hem börjar de nuutforska ön, efter att tidigare endast skaffat sig en överblick uppifrån den vulkan som utgör den bästa utsiktspunkten på ön, som de vid det här laget döpt till Lincolnön, på samma sätt som de döpt en stor sjö till Grants sjö och vulkanen till Franklins berg. När de gör så, börjar en mängd oförklarliga händelser rada upp sig- de stöter oförhappandes på en stor kista med vapen, verktyg och husgeråd, allt omärkt och oanvänt, till synes kommandes från ett förlist fartyg, ett ungsvin de dödar visar sig innehålla en blykula, trots att de inte upptäckt något annat tecken på

människor på ön, och fler andra liknande tilldragelser.

Dessa mystiska händelser får dock till slut sin naturliga förklaring i och med att vi får ta avsked av en annan av Jules Vernes gestalter, som även förlorar något av den mystik han omgjordat sig med. Den största behållningen av boken- förutom den man får om man har kvar förmågan att njuta av den pojkaktiga äventyrsberättelsen- är att den på ett utmärkt sätt går att använda för att jämföra synen på naturvetenskapens möjligheter, i form av ingenjör Smiths kunskaper, med andra epoker- vilken kontrast mot Robinson Crusoe, som trots att han lyckas bärga ett berg av nyttigheter från sitt fartyg, inte lyckas speciellt väl i att tillvarata de eventuella möjligheter som finns på hans ö- både i form av geologiska och biologiska resurser. Jämförelsen gentemot dagens samhälle är dock troligtvis av ännu större intresse, och det är troligt att man kommer att både njuta av och förundras över den ohejdade optimism inför de möjligheter som kunskaper inom naturvetenskap öppnar upp för ingenjören som boken visar prov på.

som ingjuter sådan respekt. Ingen i den brokiga skara som söker doktor Axels hjälp passerar märket helt oberörd.

En natt står en dödligt sårad man på gårdsplanen. En man doktor Axel alltför väl känner igen. Ingen vet vad beskyddaren själv tänkte när han denna natt kämpade sig förbi sitt emblem,

men vi vet att han ännu är medvetlös och att hans tillstånd är kritiskt.

Tanken går tillbaka till den unge Kits första år efter Fantomens död. Till ringarnas ansvar och ropen som skallar: »Länge leve Fantomen!«

Han har svurit att hämnas sin far, men först måste han förklara för en viss

Diana Palmer varför han så plötsligt övergav henne, skolbal och allt.

Dessutom sticker ondskan upp sina hydrelika huvuden överallt. På en HD genom USA försöker vår hjälte rensa tankarna och göra det rätta. Då dyker Meg upp – en tjej som det är sådär instinktivt lätt att umgås med ...

Kursutvärderingar

Reglerteknik F2
Årskurs: F2 Läsperiod: 4
Examinator: Claes Breitholtz
Halvtidsutvärdering

Kursen fungerar väl, inga större förändringar är efterfrågade. Föreläsningarna håller en bra struktur, men pga kursens omfattning så är det ofta ett ganska högt tempo, och för att hinna med allt som skall gås igenom krävs ibland OH-bilder (bilderna är i och för sig mycket bra och fås både utdelade och finns att hämta på Internet).

Kurswebsidan fungerar mycket bra, uppdateras ofta och informationen är lätt att hitta.

Räkneövningarna är som vanligt uppskattade, och uppdelning mellan föreläsningar och räkneövningar är rimlig.

Boken är bra, och det är positivt att det finns många uppgifter för egen räkning. Det finns också både facit och lösningar vilket är uppskattat.

Inlämningsuppgifterna var i stort sett det enda som det fanns klagomål på.

För det första så har de en karaktär av mycket "räräkande", och var dessutom ganska tidskrävande. Uppgiften som sådan var både rolig och intressant, men den tar helt enkelt för mycket tid.

Vissa teknologer har påpekat att man kan använda matematiska program som "Maple" och "Mathematica" för att lösa de långa uträkningar. Detta är visserligen sant, men då vi ej har fått någon utbildning i något av programmen (bara Mat-Lab, som inte klarar av den typen av uppgifter), så har de flesta inte haft möjlighet att göra det. Lösningen blir därför att antingen minska den typen av uppgifter eller att ge någon form av introduktionskurs till något av programmen.

Kursen som helhet är välstrukturerad, intressant och uppskattad. Många teknologer tycker dock att det är för lite poäng i förhållande till kursens omfattning (en laboration, tre ganska krävande inlämningsuppgifter och tentamen).

Niklas Jansson och Jonas Kjäll
Datum: 2003-12-08

Projektarbete F, 3p
Heltidsutvärderad
Examinator: Anders Rindby

I år var det ovanligt många som läste kursen i Projektarbete och de flesta tyckte att kursen var godkänd eller bättre. Upplägget med projektgrupper om tre till tio personer, skriftlig rapport och muntlig redovisning var okej. Kritik mot kursupplägget framfördes framför allt på tre punkter:

– Den muntliga projektredovisningen låg i tentaveckan, då många hellre hade använt tiden till att plugga.

Åtgärd: Anders Rindby lovade att tidigarelägga redovisningarna nästa år.

— Hemsida saknades. Under kursens gång var det därför svårt att hitta information om deadlines och personer med anknytning till kursen.

Åtgärd: Anders Rindby menade att en kurswebsida finns men att den inte finns länkad till från Studieportalen. Bengt-Erik Mellander lovade att ordna med länken.

— När man väljer kurs får man intrycket av att Projektarbete går samtidigt som MatFys i läsperiod 1, eftersom dessa är alternativobligatoriska. I verkligheten ligger arbetsbördan i läsperiod 3 och 4. Detta borde framgå bättre när man väljer kurs.

Åtgärd: Bengt-Erik Mellander hänvisar till den usla administrationen på Chalmers som gör att ingenting som står skrivet i Studieportalen går att ändra och inga andra informationsvägar heller tycks möjliga. Han lovar dock att göra ett försök att förtydliga kurstiden, även om det inte är säkert att det lyckas.

I övrigt var enkätsvaren kluvna. Många angav att det bästa med kursen var den stora friheten i att välja projekt och själva ansvara för genomförandet. Å andra sidan tyckte en del att kursen var ostrukturerad och hade hellre arbetat under mer krav och deadlines. Den del av kursen som handlade om projektplanering var meningslös för vissa medan andra tyckte att den var viktig och gärna hade lagt ännu mer tyngd på denna. En del tyckte att de behärskade rapportskrivning och en del tyckte att vi kunde få lära oss mer om rapportskrivning innan vi satte igång.

"Den blir vad man gör den till" stod det i en utvärdering och det är nog en rätt bra sammanfattning av kursen.

Anna Bjereld och Håkan Olsson
2004-06-14

Experimentell fysik, 6p
Heltidsutvärderad
Examinator: Igor Zoric
Föreläsare: Igor Zoric mfl.
Registrerade: 102 st
Antal enkätsvar: 15
Helhetsbetyg: 3.0

Igor Zorics "kurs om livet" är något helt annat än de andra kurserna i årskurs 3. Enkätsvaren vi fått in pekar ut några problem med kursen och många förspilda timmar som skulle kunna ha använts bättre. Ändå tycker de flesta att det var en bra, nyttig kurs och betyget som teknologerna ger den hamnar på godkänt, 3.0.

Det bästa med kursen är friheten som finns att kunna konstruera sina egna lösningar på problem inom fem olika områden i fysiken. Det sämsta är att teknologernas lösningar inte alltid blir praktiskt realiserbara. Detta beror dels på teknologernas lilla erfarenhet av att lösa problem experimentellt, dels på att lösningarna i flera fall begränsas till tillgänglig utrustning. Precis som året innan har utrustningen ibland varit trasig eller försvunnen och mycket dyrbar labbtid har gått åt till att meka med omodern utrustning. Igor hoppas dock kunna lösa till årets kursstart 2004, i och med flytt av labblockerna.

Kursen har till och från varit ganska kul och som helhet lagom arbetsbelastande, om man bortser från ökningen av arbetsbelastning som inträffar kring varje laborationstillfälle. Bättre tillgänglighet till handledare, uppdaterat referensmaterial och feedback på rapporterna efterfrågas. Feedback finns dock att tillgå i relativt stor utsträckning bara man själv tar initiativet att söka upp ansvarig person, något som de flesta teknologer inte orkar bry sig om.

En bra vetskap att ha med sig för er som ännu ej läst kursen är att betyget till stor del grundar sig på originellt tänkande och experimen-

tell skicklighet. Detta betyder att det är inte de teknologer som löser problemen efter givna modeller som får högsta betyg, utan snarare de som på egen hand lyckas konstruera smarta alternativa lösningar.

Anna Bjereld och Håkan Olsson
2004-06-14

Hållfasthetslära, 3p
Examinator: Peter Hansbo
Föreläsare: Peter Hansbo
Tenterande: 124 varav U:39, 3:40, 4:32, 5:13
Andel godkända: 69%
Halvtidsutvärdering

Vid halvtidsutvärderingen för Hållfasthetskursen framkom att studenterna uppskattade den nya föreläsaren för kursen, Peter Hansbo, samt att deltagarna överlag tyckte att kursen hade ett bra upplägg med lagom tempo. F3:orna läste detta år kursen tillsammans med förstaårsstudenter på I vilket fick till följd att åsikterna gick isär om en del saker. Många I:are tyckte exempelvis att inlämningsuppgifterna var för svåra i förhållande till hur mycket bonuspoäng de gav medan ingen F:are var av denna åsikt. Några saknade genomgång av lösningar till inlämningsuppgifterna.

Föreläsningarna upplevdes som strukturerade och pedagogiska, men Peter uppfattades som oengagerad av vissa. En del bilder kunde bli lite plöttriga men överlag var det mesta tydligt. Tyvärr krockade lektionerna med Subatomärföreläsningar på måndagsförmiddagar vilket givetvis var en stor brist. Dessutom låg det fyra timmar räkneövningar på torsdagen (som fick godkänt betyg om än något ostrukturerade) - för mycket enligt många. Om kursen skulle komma att gå enbart för F:are kommer en hel del förändringar kunna göras. PDE:n och Kontinuumsmekniken ger förkunskaper som skulle kunna utnyttjas bättre. Enligt Peter är Finita-element-metoden mycket lämplig för att lösa hållfasthetsproblem och förmodligen ett framtida moment i kursen. Sammanfattningsvis är Hållfasthetskurs som fungerar väl.

Max Erlandsson

Fysikalisk elektronik, 3p
 Examinator: Lennart Lundgren
 Föreläsare: Lennart Lundgren
 Tenterande: 44 varav U: 11, 3: 14,
 4: 8, 5: 10
 Andel godkända: 72%
 Halvtidsutvärdering

Föreläsaren för Fysikalisk elektronik-kursen, Lennart Lundgren, var mycket engagerad under föreläsningarna. Anledningen till att han blev populär bland många var bl a att studenterna engagerades från att ha varit passiva åhörare till att få ovanligt många frågor. Dessutom delades så kallade Feedback-uppgifter ut i slutet av föreläsningarna där studenterna fick svara på en fråga av varierande svårighetsgrad. Många valde dock att inte gå på föreläsningarna varför det finns ett mörkertal som möjligen är av en annan uppfattning angående föreläsarens kvaliteter.

Halvtidsutvärderingens resultat var i varje fall genomgående positivt. Tavelstrukturen var inte alltid den bästa och materialet upplevdes som bitvis svårt, men få kunde väcka liv i studenterna kl. 8 på morgonen som Lennart med sin minst sagt starka stämma. De många frågorna till åhörarna kan ha bidragit till bortfallet från föreläsningarna. Jag fick tipset av en student på E att inte ta på mig något klädesplagg med stark färg eftersom det naturligtvis inbjöd till fraser såsom : "du i rött, vad blir

"Mer om nakna kroppars rörelse"
 Rapport från halvtidsutvärdering i Mek B

Eftersom F2 inte precis jublade när SNF efterlyste kursutvärderare till våra halvtidsutvärderingar så tänkte jag att jag kunde ta mitt ansvar som SNF-ledamot och ställa upp. Väl anmäld visade det sig att även Hugo kunde tänka sig att hjälpa till, att det blev just Mek B berodde helt enkelt på att jag tycker det är en mycket trevlig kurs. Nu kanske ni tänker att det är de kurserna som det är flest klagomål på som förmodligen behöver en redig utvärdering bäst, och så kan det mycket väl vara. Men som kursutvärderare tänkte jag snarare på att om jag ska äta lunch med föreläsaren har jag hellre trevliga nyheter än motsatsen.

Nåväl, när vi väl fått in och sammanställt allas åsikter om kursen slog det mig att vi vanligtvis inte brukar få se resultatet av utvärderingarna. Och eftersom allt lämnats in anonymt och (i det här fallet) i princip all personkritik var av det positiva slaget så beslutade jag mig

energin för...?" Lennart hade själv räkneövningar av samma karaktär som föreläsningarna och deltagandet var hyfsat stort.

Max Erlandsson
 2004-09-23

Biomedicinsk fysik, 3p
 Examinator: Arne Rosén
 Föreläsare: Olika
 Heltidsutvärdering

Kursen Biomedicinsk Fysik är en fönsterkurs som inte enbart läses av F:are utan även av E:are och D:are, som läser den i fyran. Studenterna hade därmed mycket olika förkunskaper vilket påverkade föreläsningarna och åsikterna om dessa.

Kursen bestod av ett antal föreläsningar om olika ämnen, t.ex. MRI, gammakamera, bildanalys och bildbehandling. Det var mycket positivt att ha olika föreläsare som verkligen kan sitt ämne. Ett studiebesök på Sahlgrenska där MRI-kameran visades var mycket uppskattat. Fler studiebesök önskas dock.

Bildbehandlingsdelen utgjorde en stor del av kursen. Då föreläsaren kände igen en stor del av kursdeltagarna från tidigare bildbehandlingskurser försökte han anpassa föreläsningarna så att de skulle passa både nybörjare och de som läst tidigare kurser. Ett bra

för att publicera en liten sammanfattning av resultatet här i Finform. F2 (åtminstone närvarande del på fredagsföreläsningen lv4) tyckte som följer:

Intryck av kursen: Bra
 Har informationen gått fram: Ja!
 Förkunskaper från Mek A: Tillräckliga, (stor spridning på svaren)
 Närvaro föreläsningar: >75%
 (Tolkning: de som var där när vi utvärderade brukar gå på över 75% av föreläsningarna. Dock deltog bara 51 av de drygt 110 inskrivna personerna i utvärderingen.)
 Intryck av föreläsare: Bra — Utmärkt
 Närvaro övningar: >75%
 Intryck av övningsledare: Låt oss säga att Göran har en egen fan-klubb, övriga: Bra
 Kurslitteraturen: Svagt godkänd

Föreläsningarna:
 Bra: lugnt avslappnat tempo, att Martin är pedagogisk, trevlig, tydlig, sympatisk? (otroligt många kommentarer under den här kategorin) Mera: att Martin ska skriva

försök som tyvärr inte lyckades, det blev tråkigt för vissa och svårt för andra.

Kursen examinerades genom ett projektarbete, vilket ansågs vara ett bra examinationssätt i denna kursen. Däremot presenterades de olika projekten sent i kursen vilket innebar stor tidsbrist för de flesta.

Sammanfattningsvis kan sägas att det är en intressant kurs som dock kräver stora praktiska förbättringar för att bli bra.

Anna Fredh
 2004-06-15

Fysikalisk Kemi, 3p
 Examinator: Sven Larsson
 Föreläsare: Sven Larsson
 Heltidsutvärdering

Sven upplevdes som kunnig och intresserad av sitt ämne. Föreläsningarna var dock mycket ostrukturerade och Sven beskrevs som rörig. Kompendiet som var skrivet av Sven beskrevs även det som rörigt och innehöll en del irrelevant information. Dessutom behöver det korrigeras och kompletteras.

Räkneövningarna gav mer förståelse för kursen och många kände att de fick bra svar på sina frågor. Det märktes dock att räkneövningsledaren var oerfaren, och en del tyckte att han borde haft större kringkunskap till lösnin-

ner mer av det han säger. Citat: "Mysfarbror Cederwall är grym!", "Verkar tycka att det är kul"

Övningsledare:

Det är inte lätt att utvärdera när man inte vet vad sina lärare heter. Citat: "Vem är vem? Har varit hos den äldre mannen som småfnysert/fnissar när han skrivit något, han är bra".

Övningarna:

Bra: med både exempel och egen räkning (med hjälp) Bättre: Mer exempel och fler övningar

Kurslitteraturen:

Bra: uppgifter och bra bilder. Dåligt: rörig och svår text ("krånglar till även enkla saker"), saknar svar, saknar lösningar, dummar beteckningar, sätter in siffror, osv. Önskas: Svar och lösningar på kurshemsidan, bättre (svensk) bok. Citat: "Kan inte Cederwall skriva en bok! Amerikanarnas system för böcker är j*vligt uselt!", "jämn fördelning av hudfärg av bokens figur-gubbar (och gummor)".

garna.

Kursen examinerades genom tenta, inlämningsuppgifter och laborationer, något som alla tyckte var bra. Inlämningsuppgifterna sågs som ett bra sätt att sätta sig in i kursen, men det saknades information i kompendiet för att kunna svara på vissa av dem, vilket upprörde många.

Laborationerna var båda relevanta för kursen, men rättningen av kemilabben var alltför petig och handledaren för datorlabben var oengagerad och verkad besvärad av att vara där.

Helena Vramming och Anna Fredh
 2004-06-15

Subatomär fysik, 3p
 Examinator: Björn Jonson
 Föreläsare: Björn Jonson
 Registrerade: 109
 Tenterande: 91, varav U: 3st, 3:
 31st, 4: 31st, 5: 26st
 Andel godkända tenterande: 97%
 Antal enkätsvar: 34
 Helhetsbetyg: 3.5
 Heltidsutvärdering

Tyvärr kunde ingen ordinarie kursnämnd hållas eftersom Björn inte ville närvara.

Daniel Bäck och Håkan Olsson
 2004-06-23

Viktiga förbättringar:
 Byt till en bättre kurslitteratur, fler föreläsningar, "lättare tenta". Citat: "Mer om nakna kroppars rörelse."

Övriga kommentarer:

Bra föreläsare, bra kurs, dumt med 3 tunga kurser samtidigt, för mycket arbete för 3 högskolepoäng. Citat: "Cederwall är snygg!"

Det var hela sammanfattningen, men var inte orolig om din åsikt/kommentar inte står med, det betyder förvisso att inte så många tycker som du, men när vi pratar med Cederwall kommer (i princip) allt att tas med.

F2 tycker alltså att Mek B har bra lärare och föreläsningar/övningar men sämre kurslitteratur.

För min del visade det sig att det var mycket roligare och mer intressant att kursutvärdera än vad jag hade trott från början. Och om inte annat, man får ju alltid en gratis lunch! Tack för bra gjorda utvärderingar,

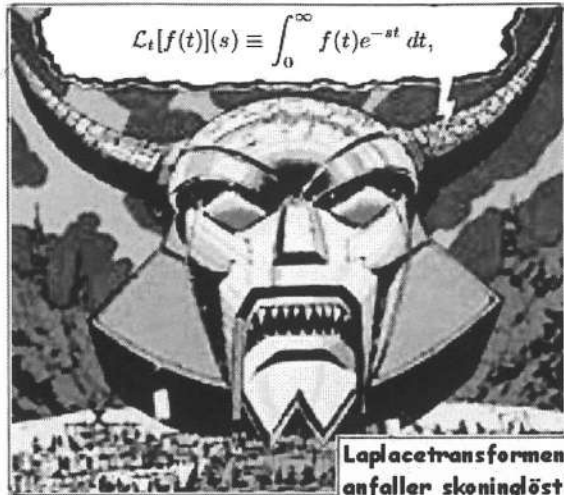
Andreas Myrin

Resumé:

Diana har blivit kidnappad av Singhpirater!
Fantomen har viktigare saker för sig!
Kvanten!

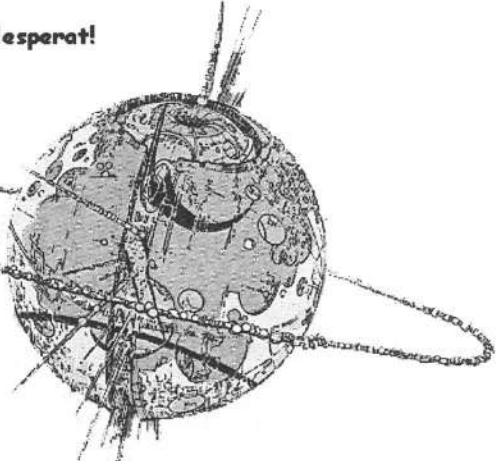
TRANSFORMER

Laplaceformen anfaller skoninglöst!*

Analytibots kämpar desperat!

Med sina sista krafter frammanar Kopp en...

SFÄRISK BESSEL!!!

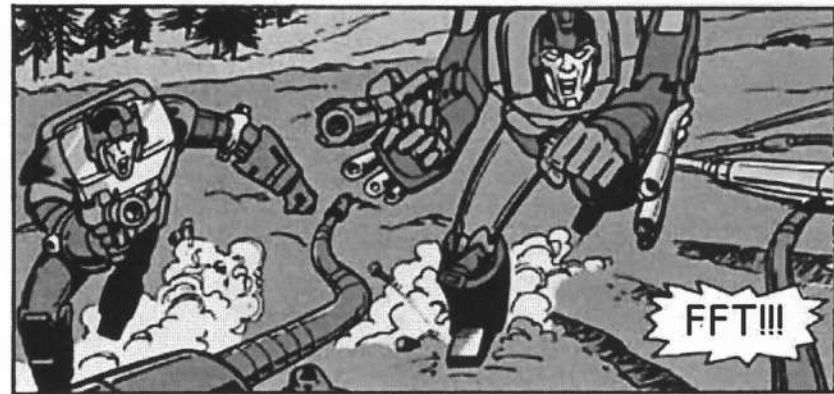
Men tranformen är för kraftfull..!

Nu har Numericons gått för långt!

Laplace är ju analytisk!!!

Vi har bara ett vapen som kan hjälpa!!!

FFT!!!

FFT?!? Vänta lite här nu va!

Vad fanken vill du, Numericon?

FFT är ju en numerisk metod!

Om vi ska använda varandras vapen kan vi väl lika gärna hjälpas åt?

Fred?

Tja, jo... Jag antar det..

Fred i vår tid! Slutet gott, allting gott!

Eller..?

*) Förra episoden, kamrat!

Bevingade ord

»Vi är ett hemligt sällskap som bevarar de här hemliga sanningarna« -
Martin Cedervall angående rörelsemängdens och rörelsemängdsmomentets bevarande

”Motsatsen till en snöplog är ju en raket”
Martin Cedervall

”Ni får prioritera matten, annars kommer ni se ut som danskar i vasaloppsspåret”
Borell på Komplexövning

”Om man ska hitta alla polynom till ett nollställe...”
Borell är ambitiös

”...så gör vi två flugor på smällen på en gång!”
Patrik (SNF-ordf)

”Under Bologna kommer man vara tvungen att ta 90 poäng i trean”
Patrik informerar

”När jag ser lösningen ser det mer ut som en övning i bokföring än i mekanik”
Måns Henningson

”Boken kallar vinkeln 45 grader och jag kallar den theta”
Måns igen

”Det är trist att det var så mycket bättre för”
”Det funkar inte, Chalmers, nuförtiden”
Borell är nostalgisk

”Ska vi få bonuspoäng gratis?”
Okänd teknolog

”Det är bara i matte som det kan vara oändligt många. Det är därför som matte är roligare än
allt annat”
Borell anser att det är mängden som räknas

”Om vi räknar formellt, FR –fuskräkning betyder det”
Borell

Generating power – transmitting possibilities

www.vattenfall.se/student

Vad händer på F?

OBS! Preliminärt.

LV 1	Ons Tor Tor	FnollK: Aspmöte SNF: Cocktailparty DP: Pubbrunda
LV 2	Fre	DP: DuP
LV 3	Ons Fre	SNF: Aspning DP: Våffellunch DP: DuP
LV 4	Tor Fre Fre	F6: Ärtsoppa och pannkakor Finform: Deadline DP: DuP
LV 5	Tis Tor Fre Lör	Styret: Sektionsmöte SNF: Bakom Stängda Dörrar DP: DuP F6: Luciasittning
LV 6	Fre	DP: Dup
LV 7		F-teknolog: Panikplugga
LV 8	Lör	F6: Eftertentara

Nya Tentatider!
fm:8.30–12.30
em:14.00–18.00